

การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวชมณี วิวัฒนานนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

พฤษภาคม 2546

การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวชมรณี วิวัฒนานนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2546

มรณ วิวัฒน์นนท์. (2546). การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขาย
หลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร.ศุภินญา ดัชนีภิรมย์.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา
สูงสุด อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ย และบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการ ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพ และปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณ
ที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ในด้านปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์
ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ
- ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา ที่ใช้บริการในหอนักค้าของ
บริษัทหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น
แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS PC เพื่อหาค่าสถิติ คือ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้ทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความ
แปรปรวนทางเดียว และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 41.2 ปี การศึกษาสูงสุดระดับ
ปริญญาตรี มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ สถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน และมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 28,894.7
บาท โดยนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ โดยเฉลี่ย 6.8 ครั้งต่อสัปดาห์
ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 10.2 วัน ต่อครั้งของการซื้อ - ขาย
หลักทรัพย์ ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 9,248 หุ้นต่อครั้งของการซื้อ -
ขายหลักทรัพย์ และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 1,367,246.7 บาท ต่อเดือน

ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขาย
หลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่านักลงทุนให้ความสำคัญอยู่ในระดับดี เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยรวมได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณ
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพ และปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน
พบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 เพศของนักลงทุนแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลัก
ทรัพย์โดยเฉลี่ยและปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม เพศของนัก
ลงทุนแตกต่างกันมีผลต่อปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์และระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ -
ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

1.2 อายุของนักลงทุนแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือ
หลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยโดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย
หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยพื้นฐานด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์

ปัจจัยพื้นฐานด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ในทางตรงกันข้าม ปัจจัยพื้นฐานด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย เป็นประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด กำหนดกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด สำหรับข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ สามารถนำมาจัดทำข้อมูลนำเสนอแก่นักลงทุน เพื่อเป็นข้อมูลให้นักลงทุนพิจารณาการลงทุนและช่วยลดความเสี่ยงในการลงทุน รวมทั้งเป็นการนำเสนอข้อมูลให้ทันต่อเหตุการณ์ และการให้บริการรับคำสั่งซื้อ - ขายที่รวดเร็ว

FACTORS AFFECTING STOCK TRADING DECISION
OF NAKHONRATCHASIMA INVESTORS

AN ABSTRACT
BY
MISS KORANEE WIWATTANANON

Presented in Partial Fulfillment of the requirement
for the Master of Business Administration in
Management
at Srinakharinwirot University
May 2003

การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวชนธิ วิวัฒน์นันท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ ได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(อาจารย์ ดร.ศุภินญา ดัชนีภิรมย์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.ศุภินญา ดัชนีภิรมย์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณะบดี

สังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรรณ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร.ศุภินญา ดัชณาภิรมย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อีกทั้งรองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุง เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ด้วยความเคารพอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะสังคมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้อันเป็นทุนชีวิตแก่ผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุวัฒน์ คุณแม่เพ็ญศิริ น้องพิรวรรณ วิวัฒนานนท์ และพี่ๆ ที่เป็นกำลังใจและคอยช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตลอดจน คุณอังคณา ไมตรีสรสณฑ์ คุณอุบลรัตน์ สุวรรณบริบูรณ์ และเพื่อนๆ MBA (การจัดการ) ที่ให้ความช่วยเหลือและแนะนำในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้จัดการบริษัทหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้อนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย โดยใช้ข้อมูลนักลงทุนที่มาใช้บริการในห้วงคำขอของทางบริษัท เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และแนะนำในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีส่วนสำเร็จต่องานวิจัยนี้ทุกท่าน

ท้ายสุดนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณบิดามารดาและบูรพนาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอน ข้าพเจ้า จนกระทั่งประสบผลสำเร็จในวันนี้

ขรณี วิวัฒนานนท์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตการวิจัย.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์.....	5
	กรอบแนวความคิด.....	6
	สมมติฐาน.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน.....	7
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์การลงทุน.....	12
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ.....	13
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม.....	18
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท.....	21
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณสมบัติของโบรกเกอร์.....	24
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพื้นฐานในการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์.....	25
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	33
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ.....	34
	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	35
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
	การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง.....	44
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	88
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	88
สมมติฐานของการวิจัย.....	88
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	89
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	89
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	89
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	89
สรุปผลการค้นคว้า.....	90
การอภิปรายผล.....	103
ข้อเสนอแนะ.....	106
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	106
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก.....	111
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	112
การวิเคราะห์แบบสอบถาม.....	118
ภาคผนวก	119
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	120
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย.....	121
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	125
ประวัติผู้ทำสารนิพนธ์.....	126

บัญชีตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตารางการเปลี่ยนแปลงของตลาดหุ้นสหรัฐและเอเชีย (%).....	2
2 ตารางปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา.....	41
3 ตารางแสดงจำนวน คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัย นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา.....	52
4 ตารางแสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยพื้นฐานที่ มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัด นครราชสีมา.....	54
5 ตารางแสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยด้าน ทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัด นครราชสีมาที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์.....	57
6 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลการตัดสินใจซื้อ – ขาย หลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา.....	59
7 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมาโดยจำแนกตามเพศ.....	60
8 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมาโดยจำแนกตามอายุ.....	62
9 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมาโดยจำแนกตามอายุ.....	63
10 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราช สีมามีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์.....	65
11 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัด นครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับปริมาณการถือหลักทรัพย์ ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์.....	66
12 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามอาชีพ.....	67
13 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราช สีมามีอาชีพแตกต่างกันกับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์.....	69
14 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัด นครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกันกับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์.....	70
15 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามสถานภาพ.....	71
16 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัด นครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับปริมาณการถือหลักทรัพย์ ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์.....	72

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามรายได้.....	17
18	ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการ.....	75
19	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มา ใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์แตกต่างกันกับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย.....	76
20	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มา ใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์แตกต่างกันกับปริมาณการซื้อ – ขายหลัก ทรัพย์โดยเฉลี่ย.....	77
21	ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ.....	78
22	ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยด้านอุตสาหกรรม.....	80
23	ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยด้านบริษัทเชิงคุณภาพ.....	81
24	ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยด้านบริษัทเชิงปริมาณ.....	83
25	ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณ สมบัติของโบรกเกอร์กับการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์.....	85
26	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของ โบรกเกอร์ (รายข้อ) กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขาย หลักทรัพย์.....	86
27	ตารางแสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	99

บัญชีภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 ประเภทของตลาดหลักทรัพย์.....	1
2 วงจรการเงินของธุรกิจ.....	9
3 ภาพรวมการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน.....	13
4 วัฏจักรธุรกิจ.....	14
5 กระบวนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (การวิเคราะห์อุตสาหกรรม).....	18
6 แสดงอุปสงค์ส่วนบุคคลในสินค้าหนึ่ง.....	25
7 แสดงอุปทานส่วนบุคคล.....	26
8 แสดงการกำหนดราคาดุลยภาพ.....	26
9 แสดงคำสั่งซื้อ 100 หุ้นในราคาตลาด.....	27
10 แสดงเส้นอุปสงค์ของนาย ข.....	28
11 แสดงคำสั่งซื้อกรณีคำสั่งซื้อมากกว่าหนึ่งคำสั่ง.....	29
12 แสดงคำสั่งขาย.....	30
13 แสดงเส้นอุปทานของการกระจายหุ้น.....	30
14 แสดงการส่งคำสั่งซื้อ – ขายหลักทรัพย์และยืนยันการซื้อขาย.....	38

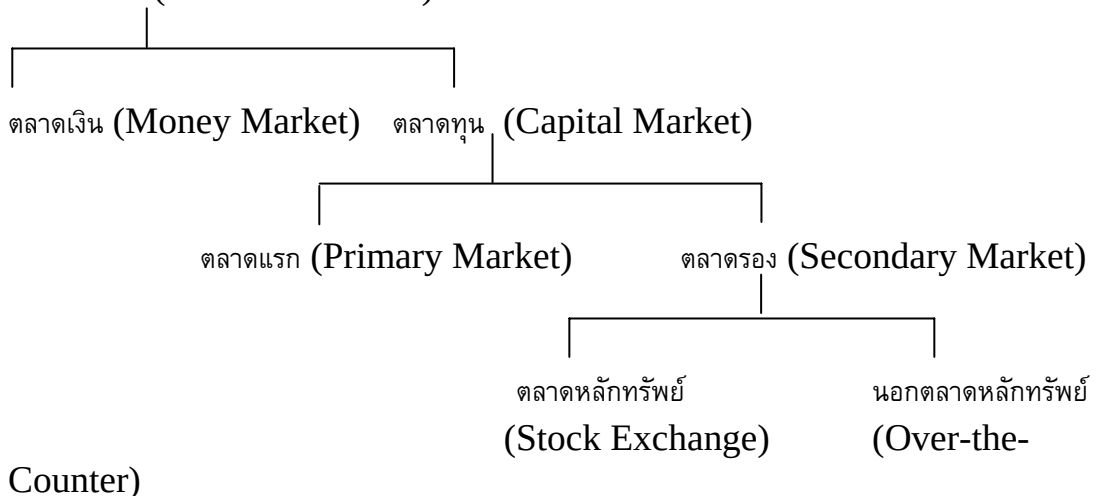
บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า จะต้องประกอบด้วยปัจจัยสำคัญคือ การส่งเสริมการลงทุนในภาค อุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ซึ่งส่งผลถึงการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนโดยทั่วไปให้ดีขึ้น และในการลงทุนดังกล่าวนั้นจะต้องอาศัยเงินลงทุนเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะได้มาในรูปแบบของการกู้ยืมผ่านสถาบันการเงินทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อการขยายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไป ด้วยเหตุนี้การส่งเสริมการลงทุนในเศรษฐกิจ จึงเป็นนโยบายหลักประการหนึ่งที่จะนำมาใช้เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในด้านของการลงทุน ดังนั้น ในการระดมเงินทุนจะต้องมีแหล่งกลางในการระดมเงินออมจากผู้ที่มีเงินออม เพื่อจัดสรรให้แก่ผู้ที่ต้องการเงินทุนในการทำหน้าที่ดังกล่าว ที่สามารถเรียกเป็นตลาดการเงิน (Financial Market) ซึ่งตลาดการเงินนี้สามารถจำแนกออกตามระยะเวลาของเงินทุนหรือตราสารทางการเงินออกได้เป็น ตลาดเงิน (Money Market) เป็นแหล่งระดมเงินออมระยะสั้น (อายุไม่เกิน 1 ปี) เพื่อจัดสรรให้กับผู้ที่ต้องการเงินทุนและตลาดทุน (Capital Market) เป็นแหล่งระดมเงินออมระยะยาว (อายุมากกว่า 1 ปี) เพื่อจัดสรรให้กับผู้ที่ต้องการเงินทุนระยะยาว ในส่วนของตลาดทุนนี้ สำหรับรัฐบาลหรือเอกชนที่ต้องการระดมเงินทุน โดยหลักทรัพย์ออกใหม่ (New Issue) เสนอขายให้แก่ผู้ที่ต้องการลงทุน จะทำการขายผ่านตลาดแรก หรือตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ (Primary Market) และเมื่อการซื้อขายหลักทรัพย์เปลี่ยนมือ ความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ที่ได้ผ่านการจองซื้อในตลาดแรกมาแล้ว ก็จะมีการซื้อขายผ่านตลาดรองหรือตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ (Secondary Market) ซึ่งมีความสัมพันธ์ของตลาดเงินประเภทต่างๆ ดังภาพต่อไปนี้

ตลาดการเงิน (Financial Market)



สำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์นั้น เป็นการซื้อขายสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หรือหุ้นทุน โดยผลตอบแทนที่ได้รับนั้นจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ยและเงินปันผล นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนในลักษณะหนึ่งคือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Loss) อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุนเรียกว่า Yield ซึ่งผู้ที่ได้รับจากการลงทุนมาหรือน้อยนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้นๆ

และจากสถานการณ์ของตลาดหุ้นผู้นำของโลกคือ ตลาดหุ้นสหรัฐอเมริกา ยังประสบภาวะแนวโน้มในความไม่แน่นอนเนื่องมาจาก (บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด. 2545 : 3)

1. มีบริษัทจำนวนมากที่ออกมากล่าวเตือนแนวโน้มผลประกอบการ
2. ปัญหาอื้อฉาวของบริษัทต่างๆ ในเรื่องราวเกี่ยวกับมาตรการฐานบัญชี
3. ภาวะความไม่แน่นอนของการเมืองโลก ซึ่งในแต่ละสถานการณ์สหรัฐได้มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องค่อนข้างมาก
4. ความกังวลที่จะมีการก่อวินาศกรรมในสหรัฐ

ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวส่งผลต่อตลาดหุ้นโลกเป็นอย่างมาก และที่สำคัญคือ ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนที่จะต้องใช้ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มาช่วยในการตัดสินใจเพิ่มมากขึ้นกว่าอดีตที่ผ่านมา จากการเปลี่ยนแปลงของตลาดหุ้นสหรัฐและเอเชีย สามารถแสดงตารางได้ดังนี้

ตาราง 1 การเปลี่ยนแปลงของตลาดหุ้นสหรัฐและเอเชีย (%)

ตลาดหุ้น	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ม.ค.-มิ.ย.
ไทย	12	9	1	-1	10	-5	28
ฮ่องกง	-6	-2	5	4	-2	-6	-7
อินโดนีเซีย	15	0	6	11	-1	-5	29
เกาหลีใต้	8	10	9	-6	-5	-7	7
มาเลเซีย	3	-1	7	5	-7	-2	4
ฟิลิปปินส์	17	3	0	-4	-2	-12	-1
สิงคโปร์	10	-4	5	-4	-3	-7	-4
ไต้หวัน	6	-3	8	-2	-6	-9	-7
ดาวโจนส์	-1	2	3	-4	0	-7	-8
แนสแด็ก	-1	-10	7	-9	-4	-9	-25

ที่มา: บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด. (2545). เอกสารเผยแพร่เรื่องกลยุทธ์การลงทุน. หน้า 3. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์สามารถกล่าวได้ว่า นักลงทุนต่างชาติ มีแนวโน้มจะไหลเข้ามาในประเทศไทยหลังจากที่สหรัฐมีเสถียรภาพมากขึ้น

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นยุคเศรษฐกิจเฟื่องฟูมีอัตราการเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วหรือยุควิกฤติการณ์อันส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจในบ้านเราซบเซาก็ตาม จะเห็นได้ว่า ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ มีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและอยู่ในความสนใจของผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างๆ ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไปอย่างสม่ำเสมอ และจะมีการรายงานสภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ และวิเคราะห์ถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อเป็นข้อมูลให้นักลงทุนสามารถใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน หรือการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ได้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545 : 2)

และสำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ก็ได้รับความสนใจจากนักลงทุนโดยเฉพาะในจังหวัดนครราชสีมาที่มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ที่สูงที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สำนักวิชาการธนาคารแห่งประเทศไทยส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2545) ซึ่งกล่าวได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือ ผู้ที่ลงทุน ซึ่งจะเป็นบุคคลธรรมดาประชาชนทั่วไป และนิติบุคคล ทั้งในและต่างประเทศ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2538 : 10) ซึ่งผู้ที่ลงทุนในในจังหวัดนครราชสีมา อาจแบ่งเป็นผู้ที่ลงทุนระยะสั้น และผู้ที่ลงทุนระยะยาว หรือนักเก็งกำไร เป็นบุคคลที่เสี่ยงหวังผลกำไรจากหลักทรัพย์ในช่วงสั้นๆ มักไม่คำนึงถึงผลที่ได้รับ อาจซื้อขายหลักทรัพย์ในวันเดียวกันได้หากมีกำไร ผู้ลงทุนระยะสั้นมักจะสนใจผลตอบแทนในรูปของกำไรจากการขายเป็นสำคัญ จึงควรระวังเกี่ยวกับราคาที่จะลดลงอันเนื่องมาจากภาวะตลาด และมีความจำเป็นที่จะต้องติดตามความเคลื่อนไหวของราคาอย่างใกล้ชิด ส่วนผู้ลงทุนระยะยาวจะมุ่งหวังผลตอบแทนในระยะยาว อันได้แก่ ดอกเบี้ยเงินปันผล รวมทั้งสิทธิต่างๆ ของหุ้น ตลอดจนกำไรจากการขายหลักทรัพย์ด้วย ดังนั้น ผู้ที่ลงทุนจึงต้องวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกิจการที่เลือกลงทุน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของเงินทุนหรือความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นตลอดเวลาของการลงทุน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน

ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลให้แก่บริษัทตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา ในการวางแผนปรับปรุง กลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุน

ความสำคัญของการวิจัย

ในปัจจุบันการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มีความแพร่หลายและได้รับความสนใจจากนักลงทุนเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า หากได้มีการสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพิจารณาการตัดสินใจของนักลงทุน ซึ่งจะช่วยให้ลดความเสี่ยงแก่นักลงทุน ในการลงทุนในหลักทรัพย์ และในการสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนี้ สามารถเป็นแนวทาง สำหรับบริษัทตัวแทนซื้อ - ขายหลักทรัพย์ในจังหวัด

นครราชสีมา ในการวางแผน ปรับปรุง กลยุทธ์ทางการตลาดต่าง ๆ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกทำการสำรวจจากนักลงทุนรายย่อยในจังหวัดนครราชสีมาที่ทำการลงทุน ชื่อ – ขยายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากนักลงทุนรายย่อย ที่มาซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ของบริษัทตัวแทนซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีทั้งหมด 4 บริษัท ได้แก่

1. บริษัทหลักทรัพย์ เค จี ไอ จำกัด (มหาชน)
2. บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)
3. บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
4. บริษัทหลักทรัพย์ทีสโก จำกัด (มหาชน)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ ใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Ad hoc method คือการกำหนดขนาดตัวอย่างในลักษณะที่ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างนี้จะทำการศึกษาจากงานวิจัยเก่า ดังนั้นจากการศึกษางานวิจัยเก่า ผู้วิจัยจึงทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 150 คนและได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดย เริ่มต้นจากการสุ่มแบบ Quota sampling โดยการกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มประชากรเป็นสัดส่วนที่เท่ากัน จากนั้นจึงทำการสุ่มแบบ Convenience sampling โดยการเก็บข้อมูลตามความสะดวกของผู้เก็บข้อมูลหรือตามความเหมาะสมของเหตุการณ์

ตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- การศึกษา
- อาชีพ
- สถานภาพสมรส
- รายได้

1.2 ปัจจัยพื้นฐาน

- ด้านเศรษฐกิจ

- ด้านอุตสาหกรรม
- ด้านบริษัท

1.3 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์

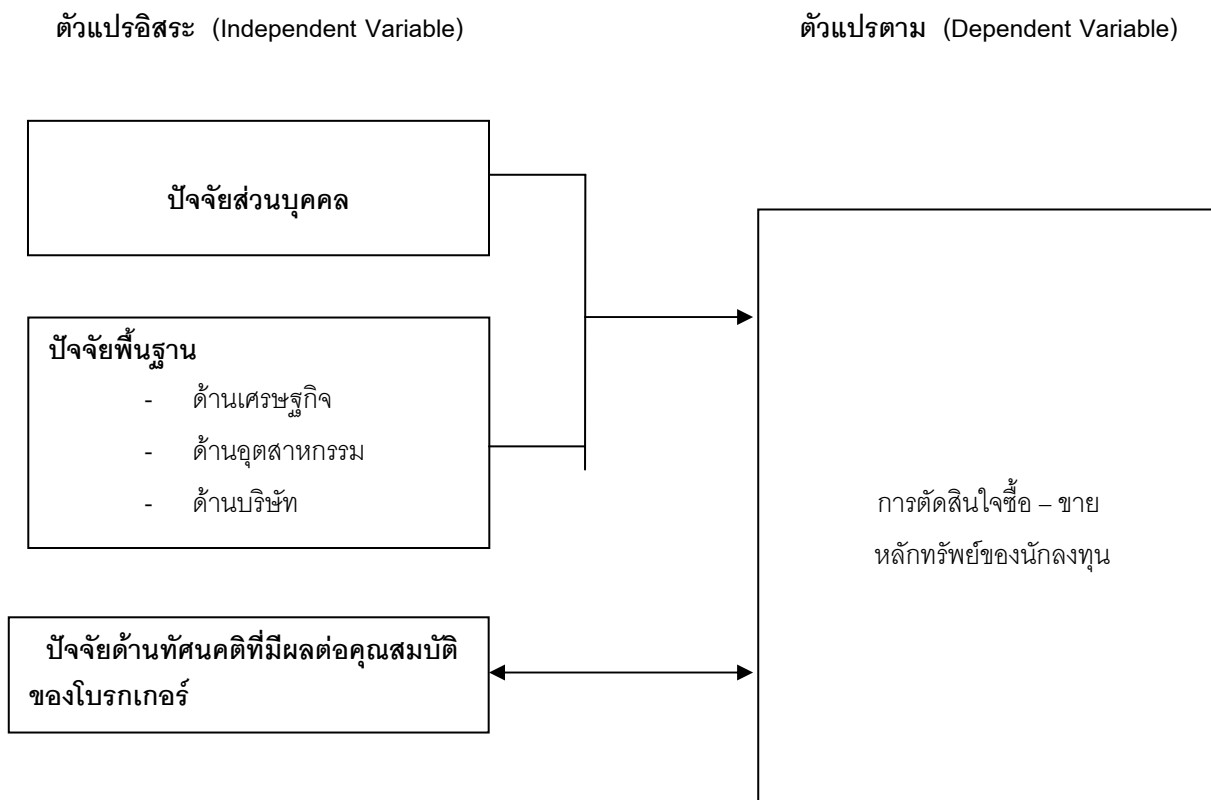
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

- การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์

นิยามศัพท์

การลงทุน	หมายถึง	การซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
หลักทรัพย์	หมายถึง แปลงสภาพ	หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ์ หุ้นกู้ หลักทรัพย์
โบรกเกอร์	หมายถึง	โบสำคัญแสดงสิทธิ และหน่วยลงทุน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
นักลงทุน	หมายถึง นครราชสีมา	บริษัทนายหน้าซื้อ – ขายหลักทรัพย์ จากนักลงทุน และให้บริการข้อมูลหรืองาน วิเคราะห์เกี่ยวกับหลักทรัพย์แต่ละตัวรวมถึงคำแนะนำในการลงทุน
ปัจจัยส่วนบุคคล	หมายถึง	บุคคลธรรมดา ประชาชนทั่วไป ในจังหวัด
ปัจจัยพื้นฐาน	หมายถึง	ที่ทำการลงทุนซื้อ – ขายหลักทรัพย์
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	หมายถึง	เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้
ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม	หมายถึง	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม และปัจจัยด้านบริษัท
ปัจจัยด้านบริษัท	หมายถึง	วัฏจักรธุรกิจ ผลผลิตทั้งหมดรวมประชาชาติเบื้องต้น ผลผลิตอุตสาหกรรม อัตราดอกเบี้ยทั้งในและต่างประเทศ นโยบายการคลัง นโยบายการเงิน นโยบายเศรษฐกิจอื่นๆ ของรัฐบาล
ปัจจัยด้านคุณสมบัติของโบรกเกอร์	หมายถึง	วัฏจักรธุรกิจ วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม โครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรม
การตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์	หมายถึง	ประเภทบริษัท ลักษณะของบริษัทในเชิงคุณภาพ และลักษณะของบริษัทในเชิงปริมาณ
	หมายถึง	การให้คำแนะนำ ทำเลที่ตั้ง ข้อมูลข่าวสาร สิ่งอำนวยความสะดวก
	หมายถึง	อุปสงค์และอุปทาน ที่แสดงถึงความต้องการซื้อหรือในหลักทรัพย์

กรอบ แนวความคิด



สมมติฐาน

1. ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน
2. ปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน
3. ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ในการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์การลงทุน
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท
6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณสมบัติของโบรกเกอร์
7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพื้นฐานในการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์
8. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
9. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ
10. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน

การลงทุนในหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงินต่างๆ เช่นหุ้นสามัญ ตราสารหนี้ ประเภทต่างๆ หลักทรัพย์แปลงสภาพ และตราสารอนุพันธ์ นั้นจะต้องเข้าใจกระบวนการ และกลไกในการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

นารูญา ยนเปี่ยม (2538: 2) กล่าวว่า การลงทุนเป็นการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภคที่เรียกว่า เงินออม รวมทั้งเงินกู้ยืมไปหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น กำไร ดอกเบี้ย เงินปันผล หรือผลตอบแทน ในรูปแบบอื่นๆ

จิรัตน์ สังข์แก้ว (2540: 7) กล่าวว่า การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดนี้ ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ และคุ้มกับความไม่แน่นอน ที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต

เพชร ชุมทรัพย์ (2540:1) กล่าวว่า การลงทุน อาจหมายถึงการซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบันซึ่งผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า 3 ปี

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อการซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ และหวังผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น

จากความหมายที่มีลักษณะที่แตกต่างกันนั้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้หลายประเภท ดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2529: 5-6)

การลงทุนของผู้บริโภค (Consumer Investment) ผู้บริโภค คือประชาชนทั่วไปที่ซื้อโทรทัศน์ ตู้เย็น รถยนต์ บ้าน และที่ดิน แต่ในการซื้อของประชาชนนี้ ต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ คือ ถ้าซื้อไว้เพื่อใช้หรือเพื่อการอยู่อาศัย แม้ว่าราคาสินค้าของเหล่านั้นจะมีราคาเพิ่มสูงขึ้นในอนาคตก็ตาม ก็ไม่ถือเป็นการลงทุน แต่ถ้าเป็นการซื้อบ้านหรือที่ดิน ไว้เพื่อหวังกำไรย่อมถือว่าเป็นการลงทุนประเภทหนึ่ง

การลงทุนในธุรกิจ (Business Investment) คือ การซื้อทรัพย์สินต่างๆ เพื่อนำมาใช้ประกอบธุรกิจโดยหวังกำไรเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจประเภทซื้อสินค้ามาขายหรือซื้อที่ดินปลูกสร้างโรงงานเพื่อผลิตสินค้ามาขายหรือสร้างโรงแรมไว้บริการก็ถือเป็นการลงทุนทางธุรกิจทั้งสิ้น

มีข้อสังเกตว่าการลงทุนประเภทนี้ จะมีการซื้อสินทรัพย์แท้จริง (Real Asset) เช่น ที่ดิน โรงงาน เครื่องจักรรถยนต์หรือสินค้าที่มีตัวตน (tangible Assets) อื่นๆ เพื่อนำไปใช้หรือเพื่อขายต่อ ถือเป็นการลงทุนในทางธุรกิจเพื่อหวังกำไรเป็นผลตอบแทน

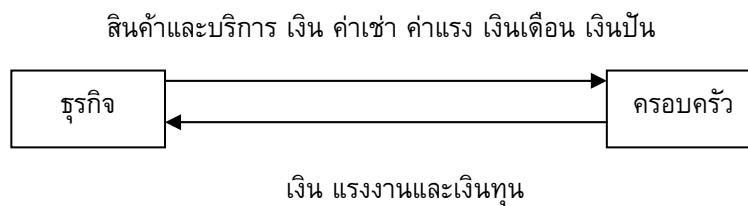
การลงทุนทางเศรษฐกิจ (Economic Investment) หมายถึง การลงทุนในทางที่ได้ประโยชน์ต่อประเทศเป็นส่วนรวม เช่น การที่รัฐบาลจัดสรรเงินลงทุนสร้างถนนสร้างเขื่อนและระบบชลประทาน รวมทั้งสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น การประปา การไฟฟ้า การรถไฟ การบิน ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการดำเนินชีวิต หรืออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ โดยรัฐบาลอาจไม่ได้รับผลตอบแทนโดยตรงแต่ได้ประโยชน์ทางอ้อม เพราะทำให้ชาวนาผู้ผลิต สามารถนำผลผลิตทางการเกษตรของตนออกมาขายได้ง่ายขึ้น ทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น

ในภาคเอกชน อาจมีการลงทุนทางเศรษฐกิจซึ่งได้ประโยชน์ต่อประเทศเป็นส่วนรวมก็ได้ เช่น การลงทุนตั้งโรงงานอุตสาหกรรมผลิตสินค้าไปขายในต่างประเทศ ก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ คือ ทำให้คนมีงานทำมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดผลผลิตสนองความต้องการของประชาชนในประเทศ ทำให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยมีผลทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเติบโต เมื่อส่งสินค้าไปขายในต่างประเทศทำให้มีรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น

การลงทุนทางการเงิน (Financial or Securities Investment) คือ การลงทุนซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร ซึ่งเรียกรวมๆ กันว่าสินทรัพย์ทางการเงิน ผู้ลงทุนประเภทนี้ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินธุรกิจด้วยตนเองโดยตรงอย่างผู้ลงทุนทางธุรกิจ หรือผู้ลงทุนทางเศรษฐกิจที่กล่าวแล้ว แต่ถือเป็นผู้ลงทุนทางอ้อม เพราะนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรมเมื่อต้องการเงินไปดำเนินธุรกิจของตนในรูปของบริษัทก็จะออกหลักทรัพย์ทางการเงิน คือ หุ้นกู้ พันธบัตรหรือหุ้นสามัญ ดังกล่าวแล้วออกมาขายโดยเสนออัตราผลตอบแทนในอัตราแน่นอน ตายตัวหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ ผู้ที่มีเงินออมแต่ไม่ประสงค์จะลงทุนทำธุรกิจด้วยตนเองก็อาจเลือกลงทุนซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวได้ตามต้องการ

ผลตอบแทนจากการลงทุนประเภทนี้อาจแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ กำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ ประเภทหนึ่งซึ่งเป็นรายได้ที่พอจะคาดคะเนได้อย่างค่อนข้างแน่นอนตายตัว

โดยสรุปแล้วในการศึกษาการลงทุนนี้จะเน้นหนักที่การลงทุนทางการเงิน หรือการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งประกอบด้วยหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ในตลาดทุน จากความหมายต่างๆ ข้างต้นสามารถเขียนภาพของวงจรการเงินของธุรกิจได้ดังนี้



ภาพประกอบ 2 วงจรการเงินของธุรกิจ

ที่มา: เพชร ชุมทรัพย์. (2540). *หลักการลงทุน*. หน้า 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จุดมุ่งหมายและปัจจัยในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุน (เพชร ชุมทรัพย์. 2540: 4 – 6)

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ที่ลงทุนแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนในแต่ละบุคคลไม่ว่าจะเป็นการมุ่งหวังรายได้ หรือผลกำไรจากการขายหลักทรัพย์

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนและปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดนักลงทุนที่แตกต่างกัน ซึ่งจุดมุ่งหมายในลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายความถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว และยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย

2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) ผู้ลงทุนมักจะลงใจในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ

3. ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) นักลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า พยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าความงอกเงยของเงินลงทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัวเท่านั้น

ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินทุนของเขาโดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า

3.1 เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น

3.2 เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

3.3 เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึงหลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหุ้นนี้

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีความคล่องตัวสูง ความสามารถในการหากำไรย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความคล่องตัว หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็ด้วยความหวังที่ว่า หากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง นักลงทุนจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนในทันที

6. การกระจายการลงทุน (Diversification) วัตถุประสงค์ก็ต้องการกระจายความเสี่ยง และการกระจายความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี คือ

6.1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

6.2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างปนกันไป

6.3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์

6.4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึงการลงทุนในธุรกิจต่างๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

7. ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินทุนต้องให้ความสนใจ เพราะผู้ลงทุนอาจเสี่ยงการเสียภาษีเงินได้พึงประเมิน โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในรูปแบบกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน

1. อายุของผู้ลงทุน (The Age of The Investor) ผู้ลงทุนมีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักจะกล้าเสี่ยง และสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความงอกเงยแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาระทางครอบครัว และผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นจะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง ให้รายได้ที่แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีการผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่เสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risk of investment) ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ

ความเสี่ยง (Risk) (เพชร ชุมทรัพย์. 2540: 237 – 249)

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาสที่จะสูญเสียเงินที่ลงทุน ถ้ามีโอกาสเกิดขึ้นมาก ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจากการลงทุนย่อมสูงขึ้น

ประเภทของความเสี่ยง

ประเภทของความเสี่ยงแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 4 ประเภท คือ

1. ความเสี่ยงทางธุรกิจ
2. ความเสี่ยงทางตลาด
3. ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย
4. ความเสี่ยงในอำนาจซื้อ

1. ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง

ความสามารถในการทำกำไรของบริษัท อาจเป็นเหตุให้ผู้ลงทุนต้องสูญเสียรายได้หรือเงินลงทุน และความเสี่ยงทางธุรกิจนั้นประกอบไปด้วย

1.1 ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) หมายถึง โอกาสที่ผู้ลงทุนจะเสียรายได้และเงินลงทุนหากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่มีเงินชำระหนี้หรือถึงกับล้มละลาย ความเสี่ยงทางการเงินของธุรกิจผู้ออกหลักทรัพย์จะเพิ่มขึ้นด้วยสาเหตุต่างๆ ดังนี้

- ภาษีเพิ่มขึ้น
- ยอดขายของบริษัทเปลี่ยนแปลง
- ราคาวัตถุดิบที่ซื้อเปลี่ยนแปลง
- อำนาจการต่อรองของลูกค้าเพิ่มขึ้น
- สินค้าล้าสมัย
- มีคู่แข่งเพิ่มขึ้น
- เงินทุนของบริษัทขาดความคล่องตัว
- ประสิทธิภาพของผู้บริหารเป็นปัญหา

ในทางตรงกันข้าม ความเสี่ยงทางการเงินของธุรกิจจะลดลงด้วยสาเหตุต่างๆ ดังนี้

- ความก้าวหน้าในวิธีการผลิต
- ความนิยมของผู้บริโภค
- สามารถควบคุมแหล่งวัตถุดิบ
- เงินทุนของบริษัทส่วนใหญ่เป็นหุ้นทุน

1.2 ความเสี่ยงทางบริหาร (Management Risk) เป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร เช่นความผิดพลาดของผู้บริหาร และการทุจริตของผู้บริหาร

1.3 ความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม (Industry Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากแรงผลักดันบางอย่างที่ทำให้ผลตอบแทนของธุรกิจทุกแห่งในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน หรือบางอุตสาหกรรมถูกระทบกระเทือน เช่นการนัดหยุดงาน

2. ความเสี่ยงทางตลาด (Market Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากการสูญเสียในเงินลงทุน ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นในตลาดหุ้น การเปลี่ยนแปลงในราคาหุ้นนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นในตลาดหุ้น ในการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นนั้น อาจเกิดจากการคาดคะเนของผู้ลงทุนที่มีต่อความก้าวหน้า (Prospect) ของบริษัทนั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นนั้น ในตลาดหุ้นเป็นไปตามอุปสงค์และอุปทานซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของบริษัท สาเหตุเหล่านี้ ได้แก่ สงครามที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดมาก่อน ความเจ็บป่วยของผู้บริหารประเทศ การตายของผู้บริหารประเทศ ปีที่มีการเลือกตั้งผู้บริหารประเทศ นโยบายการเมืองของประเทศนั้นๆ และการเก็งกำไรที่เกิดขึ้นในตลาดหุ้น เป็นต้น

3. ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไป อัตราดอกเบี้ยในตลาดระยะยาวจะมีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยมีผลทำให้หลักทรัพย์ต่างๆ กระทบกระเทือนในลักษณะเดียวกัน เช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นราคาหลักทรัพย์จะลดต่ำลงจะมากหรือน้อยย่อมแล้วแต่ชนิดของหลักทรัพย์ หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงในลักษณะนี้ได้แก่หลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอนตายตัว หรือเรียกว่า Fixed income securities ได้แก่ หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น

4. ความเสี่ยงในอำนาจซื้อ (Purchasing Power Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากอำนาจซื้อของเงินได้ลดลง ถึงแม้ว่าตัวเงินที่ได้รับจากรายได้จะยังคงเดิมก็ตาม สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความเสี่ยงในอำนาจซื้อก็คือ ภาวะเงินเฟ้อ (Inflation)

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์การลงทุน (An Approach to Investment Analysis)

ปณิตดา อินทร์พรหม (2539:153) กล่าวว่า การวิเคราะห์การลงทุน หมายถึง การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะเจาะจง คุณภาพ แนวโน้ม และมูลค่าของการลงทุนในหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินโดยเฉพาะ นักลงทุนอาจจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบในด้านปริมาณ หรือมูลค่าการลงทุน ตลอดจนด้านคุณภาพระหว่างหลักทรัพย์ที่ต้องการจะลงทุน โดยทั่วไปแล้ว การพิจารณาเลือกหลักทรัพย์อย่างระมัดระวัง และตัดสินใจในช่วงจังหวะที่เหมาะสม เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้การลงทุนประสบความสำเร็จในการลงทุน และยิ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการวิเคราะห์หลักทรัพย์อีกด้วย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545:2-3) กล่าวว่า การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน เป็นการวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจมายังสภาพอุตสาหกรรม ตลอดจนถึงผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และของบริษัทมาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท

ขั้นตอนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545 : 3 - 4)

การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นการวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจมายังสภาพอุตสาหกรรม ตลอดจนถึงผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและของบริษัทมาวิเคราะห์แต่ละส่วน เพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท



ภาพประกอบ 3 ภาพรวมการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). *การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน*. หน้า 5.

กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (Economic Analysis)

การวิเคราะห์เศรษฐกิจเน้นการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจที่เป็นมาตลอดจนแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโลกและแนวนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์หรือไม่เพียงใด นอกจากนั้น การวิเคราะห์เศรษฐกิจนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์วัฏจักรธุรกิจ และนโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาลด้วย เช่น นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง เป็นต้น และนอกจากจะวิเคราะห์ในนโยบายต่างๆ แล้วนั้นสิ่งที่สำคัญนักลงทุนต้องทำการวิเคราะห์เศรษฐกิจซึ่งประกอบไปด้วย (ปนัดดา อินทร์พรหม. 2539: 157) การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทุกๆ ส่วนที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เช่นอัตราเงินเฟ้อ รายได้ประชาชาติ ดุลการค้า ดุลการชำระเงิน อัตราการจ้างงาน ฯลฯ

ดังนั้น ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์จึงมีความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไป เพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจ และกำหนดอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการขยายตัวของเศรษฐกิจ ซึ่งเครื่องมือที่ช่วยผู้ลงทุนในการวิเคราะห์สามารถแยกประเด็นได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2529: 538 - 548)

3.1 วงจรธุรกิจ

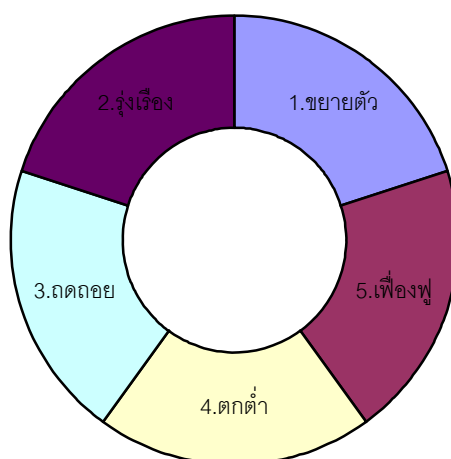
3.2 นโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาล

3.3 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ

3.1 วงจรธุรกิจ (Business Cycles)

นอกจากจะต้องทำการศึกษาถึงภาวะเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศแล้ว ผู้ลงทุนยังควรที่จะต้องมีความรู้เรื่องวงจรธุรกิจหรือวัฏจักรธุรกิจด้วยเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความเป็นไปได้ทั้งในปัจจุบันในจุดที่จะเปลี่ยนไปในอนาคต

ในการสังเกตและวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจอาจสามารถพิจารณาได้จากวัฏจักรธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง แบ่งออกได้เป็น 5 ระยะ ดังภาพต่อไปนี้



ภาพประกอบ 4 วัฏจักรธุรกิจ

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. หน้า 9.
กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

การที่ธุรกิจจะอยู่ในภาวะรุ่งเรืองหรือตกต่ำ นอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในธุรกิจอันได้แก่ประสิทธิภาพของการบริหารแล้ว ปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ปัจจัยเศรษฐกิจก็มีส่วนอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจหมุนเวียนไปตามวัฏจักรธุรกิจ

เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในระยะขยายตัว อำนาจซื้อของประชาชนจะสูง ระยะเวลาดังกล่าวมีการขยายการลงทุนการผลิตและการขายมีปริมาณเพิ่มขึ้น ในภาวะนี้ธุรกิจจะมีสภาพคล่องทางการเงินสูง รายได้ของประชากรสูงขึ้น ทำให้ระดับราคาเพิ่มสูงและมีแนวโน้มที่จะเกิดภาวะเงินเฟ้อ

เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอยหรือตกต่ำ ภาวะเศรษฐกิจก็จะมีผลกระทบต่อธุรกิจแตกต่างกันไปตามประเภทของธุรกิจ เพราะสินค้าหรือบริการของธุรกิจแต่ละประเภทจะปรับตัวเข้ากับวัฏจักรธุรกิจและวัฏจักร แตกต่างกันไป

ลักษณะสำคัญที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวงจรธุรกิจและวงจรตลาดหลักทรัพย์ของ Merrill Lynch คือ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2529: 541)

3.1.1 อุตสาหกรรมที่จะเป็นตัวนำตลาดคือ อุตสาหกรรมที่ราคาหุ้นเคลื่อนไหวในทางสูงขึ้นก่อนอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ในช่วงที่ตลาดดีขึ้นในระยะแรก จะเป็นอุตสาหกรรมประเภทที่เน้นในด้านคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนสูง ซึ่งจะมีความไวต่ออัตราดอกเบี้ย

3.1.2 อุตสาหกรรมจะเป็นตัวนำตลาด ในช่วงที่ตลาดดีขึ้นระยะแรกนี้มักจะมีค่าเบต้าสูง ส่วนอุตสาหกรรมที่จะมีราคาดีกว่าอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นๆ ในช่วงที่ตลาดอ่อนตัวระยะปลายมักจะมีค่าเบต้าต่ำ

3.1.3 ในช่วงที่ตลาดดีขึ้นระยะแรก อุตสาหกรรมประเภทขั้นพื้นฐานมักจะมีราคาหุ้นไม่ตึงเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ

3.1.4 อุตสาหกรรมสินค้าประเภททุน ชนิดที่ต้องนำไปผลิตต่อ (intermediate Goods and Services) ซึ่งต้องมีประสิทธิภาพในการใช้งานให้ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ (High Capacity Utilization) จะมีราคาหุ้นดีกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ ในช่วงหลังของตลาดคือในช่วงที่ตลาดดีขึ้นระยะกลางและระยะปลาย ตัวชี้และเครื่องวัดที่ใช้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและวัฏจักรธุรกิจนั้น ประกอบไปด้วย ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (Gross National Product - GNP) เป็นตัวชี้ที่ถือว่าวัดความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจอย่างกว้างๆ ได้ดีที่สุด

นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่นๆ อีก ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันและที่คาดว่าจะได้ในอนาคต นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจอื่นๆ ของรัฐบาล

3.2 นโยบายการเงินและการคลัง (Monetary and Fiscal Policies)

นโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาลคือ เครื่องมือของรัฐบาลที่จะใช้แก้ไขภาวะเศรษฐกิจของประเทศให้เข้าสู่สมดุล ในยามที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เกิดภาวะเงินฝืด รัฐบาลใช้นโยบายการเงินผ่อนคลายเป็นการการเงินของประเทศคล่องตัวขึ้น นั่นคือนโยบายการเงินของรัฐบาลในการเข้าแทรกแซงทางอ้อมต่อการปฏิบัติงานของธนาคารพาณิชย์เช่น การกำหนดเพดานดอกเบี้ยขั้นสูง ของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อแก้ไขสถานการณ์ทางการเงินของประเทศ

การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดพันธบัตร (Open Market Operation) ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งของเครื่องมือของนโยบายการเงิน เมื่อธนาคารกลางขายหลักทรัพย์ในตลาดการเงินจะทำให้ปริมาณเงินลดลง ในขณะที่อุปทานของหลักทรัพย์หรือพันธบัตรที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ราคาของพันธบัตรลดลง และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรจะสูงขึ้น ทำให้ผู้ลงทุนเกิดแรงจูงใจในการซื้อมากขึ้น ธนาคารกลางจะสามารถปรับสภาพอุปสงค์และอุปทานของเงินโดยขายหลักทรัพย์ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินต่างๆ และประชาชนทั่วไป (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 14)

นโยบายการเงิน (Money Policy) สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสำรองตามกฎหมาย (Change in Legal Reserve) การเปลี่ยนแปลงอัตราดังกล่าวจะมีผลต่อเงินสำรองส่วนเกิน (Excess Reserve) คือมีผลให้เงินกู้เพิ่มเมื่อลดอัตรานี้ และเงินกู้ลดเมื่อเพิ่มอัตราดังกล่าวแล้วจะมีผลต่อการสร้างเงินของระบบธนาคารซึ่งจะมีผลทำให้ปริมาณเพิ่มและลดได้
2. การซื้อขายหลักทรัพย์ (Open Market Operation) จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ควบคุมเครดิตของธนาคารพาณิชย์ได้ โดยขณะที่ต้องการลดปริมาณเงินธนาคารกลางก็นำหลักทรัพย์ออกจำหน่ายเพื่อดึงเงินสดออกจากระบบหมุนเวียน
3. การเปลี่ยนแปลงอัตรารับช่วงซื้อลด (Change in Rediscount Rate) ปกติธนาคารพาณิชย์รับซื้อลดตั๋วเงินและนำไปขายช่วงตั๋วเงินแก่ธนาคารกลางอีกต่อหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าธนาคารกลางต้องการขยายหรือลดเครดิตประเภทนี้ก็ทำได้โดยการลดหรือเพิ่มอัตราส่วนนี้ให้สูงขึ้น
4. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้โดยตรง (Change in Direct lending Rate) เพราะธนาคารกลางเป็นแหล่งเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ด้วย ฉะนั้นการเพิ่มหรือลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางจึงมีผลต่อปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจโดยตรง
5. ควบคุมเครดิตด้านต่างๆ (Credit Control) การใช้วิธีนี้สำหรับกิจการบางอย่างเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะปกติ เช่น ควบคุมเครดิตการซื้อขายหลักทรัพย์ เครดิตเพื่อการบริโภค เครดิตการส่งสินค้าเข้าจำกัดวงเงินให้กู้และระยะเวลาเงินกู้

นโยบายการคลัง (Fiscal Policy) สรุปได้ดังนี้

1. นโยบายด้านรายจ่าย ปกติรายจ่ายของรัฐบาลจะปรากฏในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดปัญหาเศรษฐกิจขึ้น เช่น เงินเฟ้อ เงินฝืด การพัฒนาเศรษฐกิจซบถัน รัฐบาลต้องทบทวนรายจ่ายต่างๆ ว่าควรลดหรือเพิ่ม
2. นโยบายภาษีอากร ภาษีมีผลโดยตรงต่ออำนาจซื้อ เพราะฉะนั้นการเพิ่มลดภาษีจะทำให้อำนาจซื้อลดหรือเพิ่มได้เช่นกัน เช่นการเพิ่มภาษีทางตรง จะทำให้รายได้ของผู้บริโภคลดลง ก็จะลดการบริโภคได้ หรือภาษีทางอ้อม ภาษีชนิดนี้จะช่วยให้ราคาสินค้าแพงขึ้นไปอีก ผู้บริโภคจะลดการบริโภคลง
3. นโยบายหนี้สาธารณะ (Public Debt) หรือการกู้เงินของรัฐบาลนั่นเอง การกู้เงินจากเอกชนสถาบันการเงินภายในประเทศและต่างประเทศนั้น มีผลแตกต่างกัน ฉะนั้นรัฐบาลจึงต้องตระหนักให้มากที่สุดและแหล่งเงินกู้ที่ดีที่สุด คือเงินกู้จากเอกชนภายในประเทศ

3.3. เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) คือ สาเหตุต่างๆ อันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อรายได้ประชาชาติ อันเป็นตัววัดภาพรวมของภาวะเศรษฐกิจ เพราะเป็นจำนวนผลรวมของสินค้าและบริการที่ผลิตได้ในระบบเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งปกติ จะใช้ 1 ปี

เครื่องชี้วัดภาวะเศรษฐกิจสามารถจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

3.3.1 เครื่องชี้นำ (Leading Indicators – L) คือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนที่ภาวะเศรษฐกิจจะเปลี่ยนแปลง

3.3.2 เครื่องชี้พร้อม (Coincident Indicators – C) คือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ

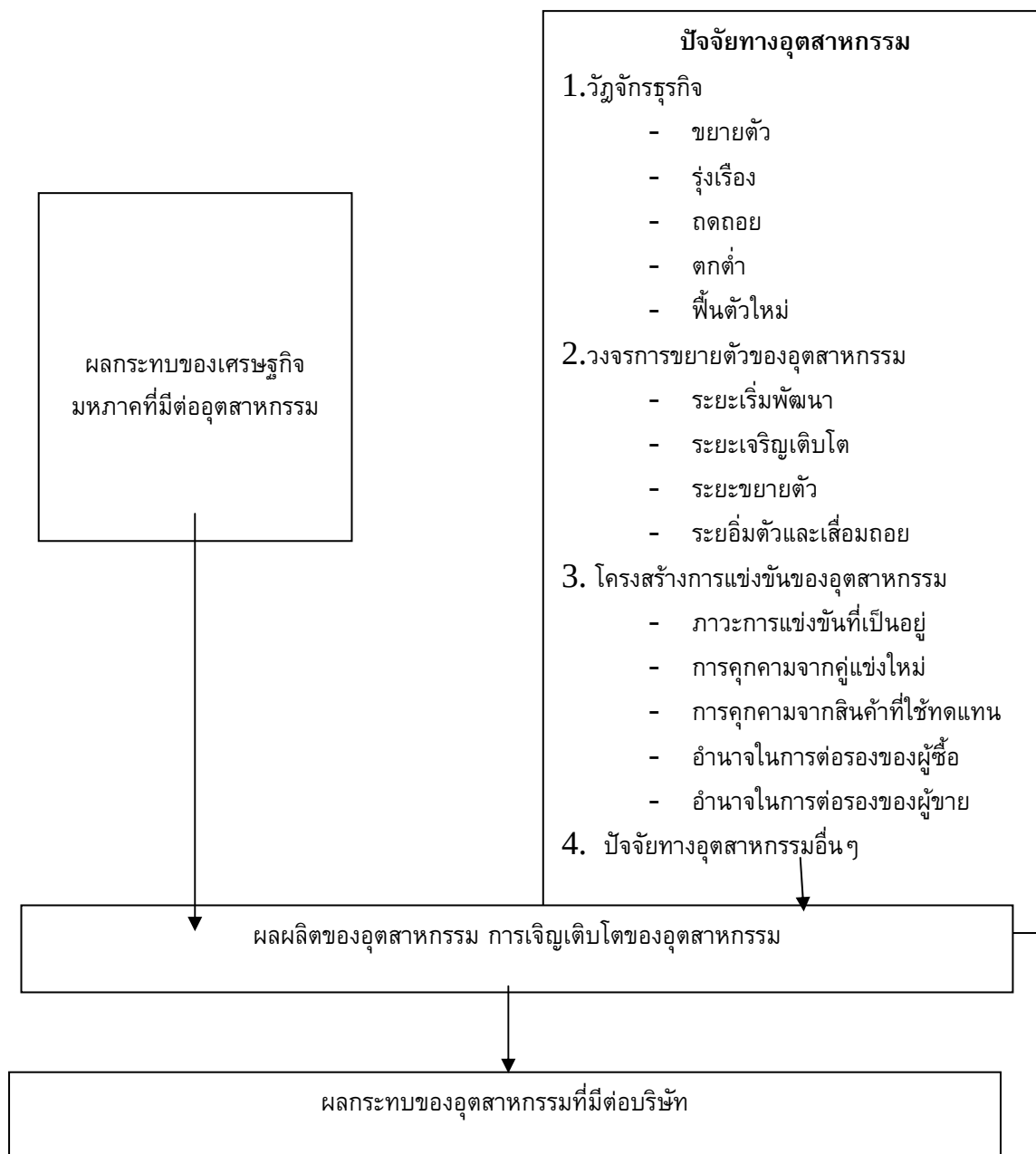
3.3.3 เครื่องชี้ตาม (Lagging Indicators - Lg) คือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ

ตัวอย่างเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ

- | | | |
|-------------------|---|---|
| การลงทุนภาคเอกชน | - | ความต้องการซีเมนต์ในประเทศ |
| | - | การนำเข้าสินค้าประเภททุน |
| | - | พื้นที่ที่ได้รับการอนุญาตก่อสร้าง |
| | - | การปล่อยกู้ของธนาคารพาณิชย์ในกิจการก่อสร้างและที่ดิน |
| | - | จำนวนกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่เริ่มดำเนินกิจการ |
| การบริโภคภาคเอกชน | - | การนำเข้าสินค้าบริโภค |
| | - | การปล่อยกู้ของธนาคารพาณิชย์ในด้านการบริโภค |
| | - | ยอดขายของห้างสรรพสินค้า |

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม (Industry Analysis)

สำหรับการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม มีหลักพิจารณาดังภาพต่อไปนี้



ภาพประกอบ 5 กระบวนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (การวิเคราะห์อุตสาหกรรม)
ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. หน้า 24. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ปัจจัยทางอุตสาหกรรม (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 18 – 23)

4.1 วัฏจักรธุรกิจและการวิเคราะห์อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมแต่ละประเภทได้รับผลกระทบที่ต่างกันออกไป เช่นอุตสาหกรรมประเภทสินค้าบริโภคคงทน ซึ่งได้แก่ รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น มีปัจจัยที่สำคัญคือ รายได้ของประชาชน อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมบางประเภทก็ไม่ได้ได้รับผลกระทบจากวัฏจักรธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ เช่น อุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าเกี่ยวกับสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน ได้แก่อาหาร เครื่องดื่ม และยา เป็นต้น

4.2 วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม

ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม สิ่งที่เราวิเคราะห์ควรจะทราบก็คือวงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรมของแต่ละอุตสาหกรรม โดยการพิจารณาวงจรอุตสาหกรรม 4 ระยะดังนี้

1.2.1 ระยะเริ่มพัฒนา (Initial Development Stage) ระยะนี้เป็นระยะที่อุตสาหกรรมเพิ่งเริ่มก่อตั้ง ระดับความเสี่ยงมักสูง ถ้าเป็นบริษัทเล็กมีความจำเป็นต้องนำผลกำไรของบริษัทไปใช้ในการลงทุน บริษัทเหล่านี้จึงมักไม่จ่ายเงินปันผลหรือจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นน้อย ถ้าการดำเนินงานของบริษัทประสบความสำเร็จในตลาด อุปสงค์ของสินค้าของบริษัทนั้นก็เพิ่มสูงขึ้น

1.2.2 ระยะเจริญเติบโต (Growth) ในระยะนี้สินค้าเป็นที่ยอมรับของตลาดและผู้ลงทุน สามารถมองเห็นแนวโน้มของอุตสาหกรรมได้ชัดเจนขึ้น ยอดขายและผลกำไรจากทรัพย์สินจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง แต่ผลกำไรที่ได้รับจำนวนมากนั้นยังจำเป็นต้องนำไปลงทุนต่อ เพื่อให้สามารถผลิตสินค้ามารองรับความต้องการของตลาดได้ รวมทั้งเพื่อขยายกิจการและอุตสาหกรรมจะเข้าสู่ระยะที่ 3 ต่อไป

1.2.3 ระยะขยายตัว (Expansion) ในระยะขยายตัวนี้ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขายและผลกำไรยังเป็นไปในทางบวกแต่เป็นอัตราที่ชะลอลงจากระยะที่ 2 เนื่องจากมีคู่แข่งเข้ามาแย่งส่วนแบ่งในตลาดมากขึ้น อุตสาหกรรมที่อยู่ในระยะนี้ได้มีการขยายกิจการไปมากและมีความสามารถที่จะจ่ายเงินปันผลได้มากขึ้น

1.2.4 ระยะอิ่มตัวหรือเสื่อมถอย (Maturity or Decline) ระยะนี้อุปสงค์ในสินค้าลดน้อยถอยลงและบริษัทต่างๆ เริ่มออกจากอุตสาหกรรม ถ้าบริษัทในอุตสาหกรรมไม่สามารถปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงสินค้าและบริการให้สนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อุตสาหกรรมนั้นก็อาจจะเข้าสู่ระยะเสื่อมถอยได้

4.3. โครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรม

ปัจจัยที่จะพิจารณาดังกล่าวประกอบด้วย

4.3.1 การแข่งขันที่เป็นอยู่ ในการวิเคราะห์ว่าการแข่งขันในอุตสาหกรรมมีความรุนแรงและความคงอยู่ยาวนานเพียงใด ต้องพิจารณาจำนวนของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมและขนาดของบริษัท หากบริษัทคู่แข่งมีขนาดใกล้เคียงกับบริษัทที่พิจารณาย่อมสร้างความกดดันในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น

4.3.2 การคุกคามจากคู่แข่งใหม่ ปัจจัยที่จะเป็นอุปสรรคต่อคู่แข่งใหม่ในการเข้าสู่อุตสาหกรรม ได้แก่ช่องทางกำไร ซึ่งก็คือราคาของสินค้าในปัจจุบันเปรียบเทียบกับต้นทุน ความต้องการใช้เงิน ช่องทางการจำหน่าย ทำให้ความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและต้องใช้เวลาค่อนข้างมากและเสียต้นทุนมาก

4.3.3 การคุกคามจากสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ อุตสาหกรรมที่มีสินค้าอื่นที่ใช้ทดแทนกันได้ จะทำให้เกิดสภาพการแข่งขันมากขึ้น และมีการแบ่งปันส่วนแบ่งตลาดและผลกำไรกันมากขึ้น

4.3.4 อำนาจในการต่อรองผู้ซื้อ ผู้ซื้อมีส่วนร่วมในการกำหนดผลกำไรเนื่องจากในการเลือกบริโภคสินค้า ผู้ซื้อสามารถต่อรองราคาของสินค้า หรือเรียกร้องให้มีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าให้ดีขึ้นได้โดยจะนำไปต่อรองพิจารณาระหว่างคู่แข่งกันเพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่มีคุณภาพดีและระดับราคาที่

สมเหตุสมผล โดยที่ลูกค้ารายใหญ่ย่อมมีอำนาจในการต่อรองสูงกว่าลูกค้ารายเล็กซึ่งสั่งสินค้าในปริมาณที่น้อยกว่า

4.3.5 อำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ผู้ขายมีอำนาจต่อรองกับผู้บริโภคโดยผ่านการปรับราคาสินค้าหรือลดคุณภาพของสินค้าที่ผลิตลง หากในอุตสาหกรรมนั้นมีผู้ขายน้อยราย ความจำเป็นในการพึ่งพาผู้ขายนั้นก็ยิ่งมากขึ้น ทำให้ผู้ขายนั้นมีอำนาจในการต่อรองสูง

4.4 ปัจจัยทางอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ต้องพิจารณา

4.4.1 โครงสร้างของอุตสาหกรรม ได้แก่ การวิเคราะห์ว่าอุตสาหกรรมนั้นมีโครงสร้างแบบผูกขาด กึ่งผูกขาดหรือแข่งขันอย่างสมบูรณ์

4.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน อุปสงค์และอุปทานจะมีผลกระทบต่อราคาคูณภาพของอุตสาหกรรมนั้นๆ และมีผลกระทบต่อความสามารถในการผลิตสินค้าที่คุณภาพในระดับราคาที่น่าพอใจ

4.4.3 ตัวแปรทางด้านต้นทุน โดยทั่วไปของสินค้าได้รับผลกระทบจากปัจจัยหลายประการ อาทิ วัตถุดิบที่มีอยู่ ค่าแรง เป็นต้น

4.4.4 กฎระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องพิจารณากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้นๆ เพื่อให้ทราบบรรทัดฐานที่รัฐบาลกำหนดไว้ การเปลี่ยนแปลงหรือการออกกฎหมายใหม่ อาจทำให้อุตสาหกรรมบางประเภทสูญเสียสภาพการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงได้

5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 26 – 32)

ในการวิเคราะห์บริษัทนั้น จะเป็นการศึกษาบริษัทที่ควรลงทุนและราคาหลักทรัพย์ที่ควรซื้อ

5.1 ประเภทของบริษัทและประเภทของหลักทรัพย์

ในการวิเคราะห์บริษัทในขั้นแรกจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของบริษัท ทั้งนี้ หลักทรัพย์แต่ละหลักทรัพย์ไม่จำเป็นต้องจัดอยู่ในประเภทเดียวกับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้น เนื่องจากการพิจารณาประเภทของหลักทรัพย์นั้น นอกจากจะดูความสามารถในการทำกำไรของบริษัทแล้ว ยังต้องพิจารณาลักษณะความเคลื่อนไหวของราคาว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรด้วย เช่น หลักทรัพย์หรือหุ้นที่ออกโดยบริษัทที่เป็นบริษัทที่มียอดขายและผลกำไรในอดีตที่ผ่านมาสูงกว่ามาตรฐานในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Growth Company) อาจจะไม่เป็นหลักทรัพย์ประเภทที่เป็นของบริษัทที่กำลังเจริญก้าวหน้าและมีผลประกอบการดี และมีการจ่ายเงินปันผล แก่ผู้ถือหุ้นเป็นสัดส่วนน้อย เนื่องจากบริษัทเอากำไรสะสมเป็นเงินทุนสำหรับใช้ในการขยายกิจการ (Growth Stock)ในตลาดหุ้นก็ได้ เป็นต้น

4.2 การวิเคราะห์บริษัทเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis)

การวิเคราะห์ธุรกิจเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ อัตราการขยายตัวในอดีตและเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง ส่วนแบ่งตลาด โครงสร้างเงินทุน โครงการขยายโรงงานในอนาคต การขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าที่ได้เตรียมการไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในบริษัท เป็นต้น

5.2.1 ขนาดของบริษัท (Size of the Firm) ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ย่อมจะมีความได้เปรียบ

ธุรกิจขนาดเล็กทั้งในด้านเงินทุน ด้านเทคนิค การจ้างผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถสูง และได้เปรียบในด้านสภาพการแข่งขันในตลาด เป็นต้น

5.2.2 อัตราการขยายตัวในอดีต (Past Rate of Growth) โดยการประมาณการผลกำไรของบริษัทในอนาคต บางครั้งใช้อัตราการขยายตัวในอดีตเป็นบรรทัดฐานซึ่งมีความเป็นไปได้ที่อัตราการขยายตัวในอนาคต จะเท่ากับอัตราการขยายตัวในอดีตหรือในกรณีที่บริษัทมีจุดเด่นหรือข้อได้เปรียบที่แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการพัฒนาก้าวหน้าทั้งจากการเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตและมาตรฐานอุตสาหกรรมอัตราการขยายตัวก็อาจจะสูงขึ้น

5.2.3 ลักษณะของผลิตภัณฑ์ (Nature of the Products) ลักษณะของสินค้าในบริษัทเป็นลักษณะใด หากเป็นสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ในสินค้าจะมีเสถียรภาพมาก ซึ่งจะส่งผลให้กำไรของบริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้านั้นจะมีเสถียรภาพมากกว่าบริษัทที่ผลิตสินค้าประเภทอื่น

5.2.3 ชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์ (Brand Names) กรณีที่บริษัทมีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับบุคคลอื่น โอกาสในการทำกำไรของธุรกิจก็สูงขึ้นไปด้วย

5.2.5 โครงสร้างของเงินทุน (Capital Structure) โครงสร้างของเงินทุนจะแตกต่างกันไปตามนโยบายของแต่ละบริษัท ธุรกิจที่มีโครงสร้างของเงินทุนประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ย่อมจะมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าธุรกิจที่มีเงินทุนส่วนใหญ่มาจากหนี้สิน

5.2.6 การกระจายของผลิตภัณฑ์ (Diversification) ธุรกิจที่ผลิตหรือจำหน่าย

สินค้าและบริการหลายชนิดและมีข้อผิดพลาดที่หลายข้อย่อมจะสามารถมีส่วนแบ่งในตลาดได้มากกว่าธุรกิจที่มีการกระจายของผลิตภัณฑ์น้อย และย่อมสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่แน่นอนของการประกอบการได้มากกว่า

5.2.7 ผู้บริหารระดับสูง (Top Management) คณะผู้บริหารหากมีความสามารถในการบริหารและเสริมสร้างสัมพันธอันดีระหว่างผู้ได้บังคับบัญชา รวมทั้งมีประสบการณ์และความชำนาญในการประกอบธุรกิจประเภทนั้นๆ แล้ว ย่อมจะทำให้การดำเนินงานของธุรกิจนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

5.3 การวิเคราะห์บริษัทเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) จะเป็นการวิเคราะห์จากงบการเงินของธุรกิจที่ผ่านมาและในปัจจุบันเป็นสำคัญ เพื่อจะนำมากำหนดตัวแปรต่างๆ อาทิ กำไรและเงินปันผลในอนาคต ราคาของหลักทรัพย์ในอนาคต เป็นต้น ซึ่งประเด็นหลักของการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์งบการเงิน การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินและการประเมินราคาหลักทรัพย์ การวิเคราะห์โดยใช้งบการเงินของบริษัทจะยังประโยชน์แก่ผู้ใช้ก็ต่อเมื่อผู้ใช้วิเคราะห์ได้เข้าใจถึงลักษณะโครงสร้างและข้อจำกัดในการใช้งบการเงินนั้นๆ นอกจากนั้น ผู้ใช้ควรสามารถตีความผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณด้วย การวิเคราะห์เชิงปริมาณ จึงเป็นเครื่องชี้ว่าอนาคตของธุรกิจนั้นควรเป็นไปในลักษณะใด โดยผู้วิเคราะห์นำเอาข้อมูลต่างๆ ในงบการเงินมาคำนวณหาสัดส่วนและอัตราส่วนเปรียบเทียบกับในแต่ละช่วงเวลา และเปรียบเทียบกับธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แล้วตีความเพื่อหาคำตอบต่างๆ ที่ต้องการ อาทิ สาเหตุที่ธุรกิจต้องใช้เงินทุนเพิ่มแหล่งที่มาของเงินทุนเป็นอย่างไร แหล่งใช้ไปของเงินทุนเป็นไปในทางใดบ้าง ความสามารถในการชำระหนี้ เป็นต้น ซึ่งในการวิเคราะห์เชิงปริมาณนี้สามารถอธิบายถึงเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์จากงบการเงินได้ดังต่อไปนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545: 56 – 58)

5.3.1 การวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) เป็นการนำรายการต่างๆ ในงบดุลและงบกำไรขาดทุนมาหาอัตราส่วนระหว่างกัน แล้วทำให้ความหมายผลลัพธ์ที่ได้เรียกว่า อัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งอาจจะนำไปเปรียบเทียบกับอีกบริษัทหนึ่งหรือเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม หรือบริษัทนั้นๆ เองในอดีต และอัตราส่วนทางการเงินประกอบไปด้วย (สุมาลี จิระมิตร, 2540: 42 - 57)

5.3.1.1 อัตราส่วนวิเคราะห์ความคล่องตัว (Liquidity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น ประกอบไปด้วย

- อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่ากิจการสามารถที่จะเปลี่ยนสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นเงินสด เพื่อชำระหนี้สินหมุนเวียนที่จะครบกำหนดชำระได้ในระยะเวลาที่ต้องการหรือไม่

- อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (Quick Ratio หรือ Acid Test Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นเครื่องวัดความสามารถของกิจการ ในการชำระหนี้สินหมุนเวียนโดยไม่ต้องรอการขายสินค้า

5.3.1.2 อัตราส่วนวัดสภาพหนี้ (Leverage Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดระหว่างเงินทุนที่ได้มาจากส่วนของเจ้าของกิจการกับเงินทุนที่ได้มาจากการก่อหนี้ว่าเป็นสัดส่วนอย่างไร ประกอบไปด้วย

- อัตราส่วนหนี้สิน (Debt Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดดูว่ากิจการหาเงินทุนจากส่วนของหนี้สินมีมากน้อยเพียงใด

- อัตราส่วนหนี้ระยะยาวต่อเงินทุนระยะยาว (Capitalization Ratio) เป็นการวัดถึงนโยบายการหาเงินทุนระยะยาวของธุรกิจ

- อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Time Interest Earned) เป็นการวัดว่ารายได้ของกิจการก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีนั้น จะเป็นกี่เท่าของดอกเบี้ยจ่ายทั้งสิ้น

5.2.1.3 อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Activities Ratio) เป็นกลุ่มของอัตราส่วนที่วัดดูว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ต่างๆ ในการก่อให้เกิดรายได้เพียงใด ซึ่งประกอบไปด้วย

- อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Receivable Turnover) เป็นอัตราส่วนที่ทำให้ทราบว่าในงวดระยะเวลาที่ทำการวิเคราะห์นี้ กิจการได้ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อและสามารถเรียกเก็บหนี้ได้ทั้งหมดกี่ครั้ง

- อัตราการหมุนของสินค้าคงคลัง (Inventory Turnover) เป็นเครื่องวัดถึงความสามารถของกิจการในการหมุนเงินที่ลงทุนในสินค้าคงคลังตัวเฉลี่ยได้บ่อยครั้งเพียงใด

- อัตราส่วนการหมุนสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets Turnover) เพื่อวัดดูว่ากิจการมีการใช้สินทรัพย์ถาวรมีประสิทธิภาพเพียงใด

- อัตราการหมุนของสินทรัพย์ทั้งสิ้น (Total Assets Turnover) เพื่อวัดดูว่ากิจการมีการใช้สินทรัพย์ทั้งหมด ในการก่อให้เกิดยอดขายอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

5.2.1.4 อัตราส่วนวัดความสามารถในการหากำไร (Profitability Ratio) เป็นการวัดว่าจำนวนเงินที่ลงทุนไปกิจการได้กำไรจากการขายสินค้าและบริการเท่าใด ซึ่งประกอบไปด้วย

- อัตราส่วนกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย (Gross profit margin on sales) เพื่อทราบสัดส่วนของกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย

- อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย (Net profit margin on sales) เพื่อทราบสัดส่วนของกำไรสุทธิต่อยอดขาย

- ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งสิ้น (Return On Total Asset : ROA) แสดงให้เห็นว่าเมื่อกิจการได้ลงทุนในสินทรัพย์ทั้งสิ้นไปแล้ว ได้รับผลตอบแทนเป็นกี่เปอร์เซ็นต์

- ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity: ROE) แสดงให้ทราบสมรรถภาพในการลงทุนของส่วนของผู้ถือหุ้น ว่าก่อให้เกิดกำไรมากน้อยเพียงใด

5.3.2 การวิเคราะห์โครงสร้างงบการเงิน (Common Size Analysis) เป็นการวิเคราะห์ที่นำรายการในงบดุลและงบกำไรขาดทุนมานำเสนอในรูปของร้อยละ หรือเรียกว่าอัตราส่วนตามแนวดิ่ง ทำให้เห็นถึงโครงสร้างของงบการเงินว่าแต่ละรายการเป็นสัดส่วนเท่าไร ซึ่งสรุปได้ดังนี้

5.3.1.1 การวิเคราะห์งบดุลตามแนวดิ่ง คือการเปรียบเทียบสินทรัพย์รวมเท่ากับหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์และเปรียบเทียบแต่ละรายการในด้านสินทรัพย์ว่าเป็นร้อยละเท่าไรของสินทรัพย์รวม ส่วนด้านหนี้สินและทุนก็เทียบแต่ละรายการว่าเป็นสัดส่วนร้อยละเท่าไรเช่นกัน

5.3.1.2 การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่ง โดยการเทียบให้ยอดขายเท่ากับหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ และเปรียบเทียบแต่ละรายการในงบกำไรขาดทุนเป็นสัดส่วนร้อยละของยอดขาย

5.3.3 การวิเคราะห์การเจริญเติบโตหรือแนวโน้ม (Trend Analysis) เป็นการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลในงบดุลและงบกำไรขาดทุนตั้งแต่สองปีขึ้นไปมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งทำให้คุณสามารถเห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของรายการต่างๆ ในช่วงระยะเวลาที่นำมาเปรียบเทียบกัน

5.3.4 การวิเคราะห์กระแสเงินสด (Cash Flow Analysis) เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของเงินสด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือแหล่งที่มาของเงินสดและแหล่งใช้ไปของเงินสด สำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยจะนำรายการในงบดุลและงบกำไรขาดทุนที่เป็นเงินสดมาวิเคราะห์เงินสดสุทธิว่าเหลือหรือขาดมือ ซึ่งเป็นการวัดสภาพคล่องของบริษัท เพราะเงินสดเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนที่ปราศจากข้อมูลผูกพันและบริษัทสามารถนำไปใช้จ่ายได้ตลอดเวลา

6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณสมบัติของโบรกเกอร์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 40 - 43)

โบรกเกอร์หรือซัพโบรกเกอร์ เป็นคนกลางระหว่างนักลงทุนกับตลาดหลักทรัพย์ ให้บริการเกี่ยวกับการซื้อขาย โดยจะให้บริการเป็นที่ปรึกษา ชี้แนะช่องทางและให้ข้อมูลที่มีประโยชน์เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์

ดังนั้นโบรกเกอร์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ก่อนที่นักลงทุนจะตัดสินใจเลือกโบรกเกอร์รายใดจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

6.1 การให้คำแนะนำนักลงทุนรายใหม่โบรกเกอร์จะเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำและเทคนิคต่างๆ แก่ นักลงทุน

6.2 ให้บริการข้อมูลและข่าวสาร โบรกเกอร์จะต้องมีความพร้อมด้านข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วและถูกต้อง และรายงานความเคลื่อนไหวให้นักลงทุนทราบและใช้ประกอบการตัดสินใจ

6.3 สนองคำสั่งซื้อขายได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง โบรกเกอร์ทุกแห่งต้องแข่งขันกันให้บริการ เพราะจะเป็นการสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า และยังมีส่วนทำให้เพิ่มปริมาณการซื้อขายมากขึ้นด้วย

6.4 มีฐานะทางการเงินที่มั่นคงและน่าเชื่อถือ นักลงทุนจะต้องทำการพิจารณาฐานะความมั่นคงของบริษัทโบรกเกอร์ โดยการศึกษาจากรายละเอียดข้อมูลผู้ถือหุ้น ผลการดำเนินงาน ทีมบริหาร เป็นต้น

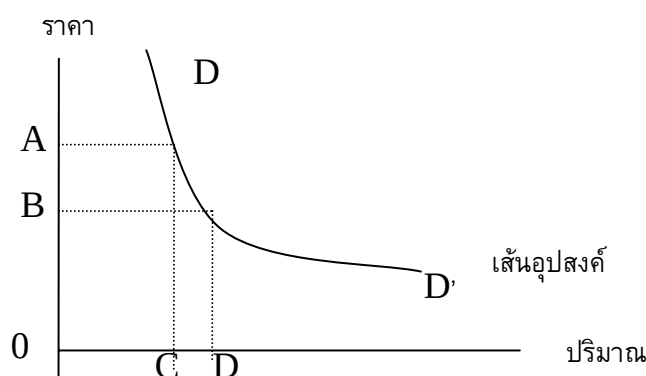
6.5 สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย โบรกเกอร์ที่ดีควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ที่มากเพียงพอ มีบริการด้านข้อมูลอัตโนมัติ ห้องคำหลักทรัพย์ส่วนตัว โทรศัพท์เพื่อการสั่งซื้อและประสิทธิภาพของระบบการสื่อสาร

6.6 ระบบเอกสารและบริการหลังการขาย ปัจจุบันโบรกเกอร์มีระบบการตัดและโอนบัญชีเอกสารต่างๆ จึงต้องรัดกุม ง่ายต่อความเข้าใจ ชัดเจนและตรวจสอบได้ตลอดเวลา

6.7 ท่าเลที่ตั้ง สำหรับนักลงทุนที่ต้องการซื้อขายในห้วงคำหลักทรัพย์ จะต้องพิจารณาระยะเวลาเดินทาง สถานที่จอดรถ ความสะดวก ปลอดภัย ค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ด้วย

7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพื้นฐานในการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมราช. 2529: 388 – 423)

7.1 แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการกำหนดราคา ในทางเศรษฐศาสตร์ราคาสินค้าหรือบริการใดก็ตามจะเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและจะอยู่ ณ จุดดุลยภาพของอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) ของสินค้านั้นๆ ซึ่ง ณ จุดนั้นจะแสดงถึงปริมาณอุปสงค์เท่ากับอุปทานด้วย อุปสงค์ (Demand) อุปสงค์ในสินค้าชนิดหนึ่งชนิดใดหมายถึงความต้องการซื้อในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง และตามปกติแล้วขึ้นอยู่กับราคาสินค้านั้นโดยกำหนดให้สิ่งที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์อย่างอื่น เช่น รสนิยม รายได้ ฯลฯ คงที่ในระยะเวลาหนึ่ง ในแนวคิดทางนั้น เศรษฐศาสตร์ถือว่า อุปสงค์ของสินค้านั้นเกิดขึ้นจากการที่บุคคลหนึ่งเห็นว่าสินค้านั้นๆ ให้รรถประโยชน์ (Utility) แก่ตน และถ้าได้รับสินค้าชนิดหนึ่งจำนวนมากขึ้นรรถประโยชน์ของสินค้านั้นๆ จะน้อยลง ลักษณะความสัมพันธ์ของราคากับอุปสงค์ในสินค้าหนึ่งสินค้าใดนั้นตามปกติจะมีทิศทางตรงข้ามกันนั่นคือ เมื่อราคาสูงขึ้น ปริมาณอุปสงค์จะลดลง ถ้าราคาต่ำลงปริมาณอุปสงค์จะเพิ่มขึ้น เส้นอุปสงค์ตามปกติจะมีลักษณะดังนี้



ภาพประกอบ 6 แสดงอุปสงค์ส่วนบุคคลในสินค้าหนึ่ง

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. หน้า 392. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

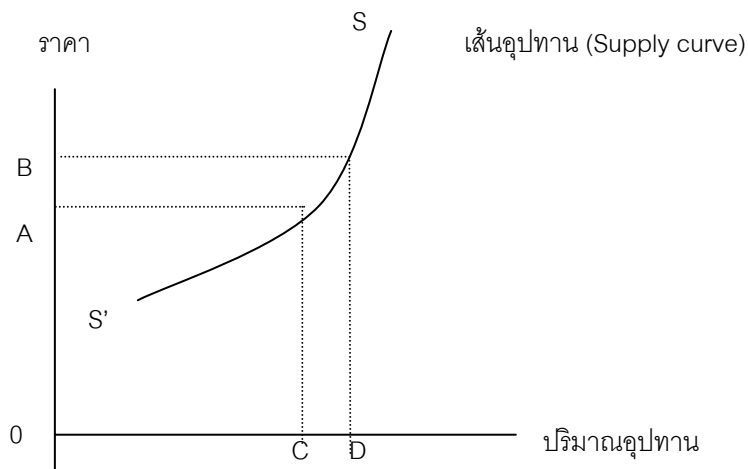
เส้น D D' คือ เส้นอุปสงค์

ณ ราคา = A บาท จะมีปริมาณอุปสงค์ = C หน่วย

ณ ราคา = B บาท จะมีปริมาณอุปสงค์ = D หน่วย

ปริมาณอุปสงค์ ณ ราคา A บาท น้อยกว่า ณ ราคา B = CD หน่วย

อุปทาน (Supply) เป็นความต้องการขายสินค้าในขณะใดขณะหนึ่ง โดยขึ้นกับราคาสินค้านั้นในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยกำหนดให้ตัวประกอบที่จะมากระทบกระเทือนปริมาณขายอื่นๆ คงที่ ลักษณะอุปทานตามปกติจะมีทิศทางเดียวกันกับราคานั้นคือ เมื่อราคาสูงขึ้นปริมาณอุปทานหรือความอยากขายย่อมจะมีมากขึ้นและปริมาณนี้จะลดน้อยลงเมื่อราคาต่ำลง ลักษณะเส้นแสดงความสัมพันธ์ระหว่างราคากับอุปทานจะแสดงได้ดังนี้คือ



ภาพประกอบ 7 แสดงอุปทานส่วนบุคคล

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. หน้า 394.

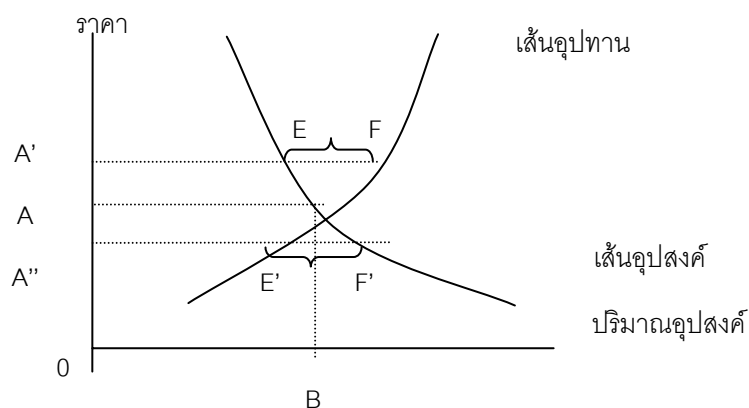
กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

ราคา A บาท ปริมาณอุปทาน = C

ราคา B บาท ปริมาณอุปทาน = D

การกำหนดราคา (Price determination)

ลักษณะเส้นอุปสงค์และเส้นอุปทานรวมทั้งตลาดตามปกติ จะมีทิศทางตรงกันข้ามกันตามแนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับราคาดุลยภาพ อันเป็นราคาที่มีปริมาณซื้อและขายสมดุลกัน ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งนั้นจะอยู่ ณ จุดตัดกับของเส้นอุปสงค์ และเส้นอุปทานของสินค้านั้นๆ เอง



ภาพประกอบ 8 แสดงการกำหนดราคาดุลยภาพ

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. หน้า 394. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

ณ จุด C ราคาสินค้าชนิดหนึ่ง A บาท จะมีปริมาณซื้อ = ปริมาณขาย = B หน่วย

ถ้าราคาสูงกว่า A บาท เป็นราคา A' บาท ปริมาณอุปทานมากกว่าอุปสงค์เท่ากับ EF เกิดอุปทานส่วนเกิน (Excess supply) สินค้ามีเหลือมากกว่าราคาจะตกมาอยู่ ณ A

ถ้าราคาต่ำกว่า A บาท เป็นราคา A'' บาท ปริมาณอุปสงค์มากกว่าอุปทานอยู่ $E' F'$ เกิดการขาดแคลนสินค้า (Shortage) ราคาจะสูงขึ้นเป็น A บาท

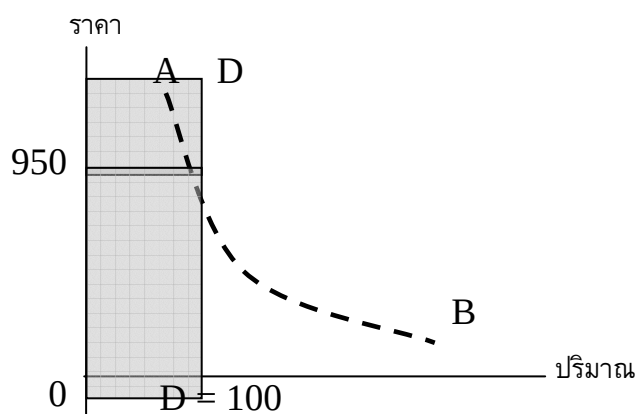
จะเห็นได้ว่าราคาจะถูกผลักดันมาสู่ A บาท ซึ่งเป็นราคาดุลยภาพทั้งสองกรณี

7.2 อุปสงค์และอุปทานของปัจเจกบุคคลในตลาดหลักทรัพย์

ในตลาดหลักทรัพย์ สินค้าที่ทำการซื้อขายกันคือหลักทรัพย์ และหลักทรัพย์แต่ละชนิดจะมีทั้งผู้ซื้อและผู้ขายเป็นจำนวนมาก ซื้อขายกันโดยวิธีการและการตัดสินใจต่างกัน แต่แรงผลักดันที่จะทำให้เกิดราคาคงคล้ายคลึงกับตลาดสินค้าชนิดอื่น การจะอธิบายให้เห็นชัดในการตัดสินใจซื้อหรือขายในตลาดหลักทรัพย์นั้นจะต้องอาศัยการจำลองสถานการณ์เป็นส่วนสำคัญประกอบการศึกษา อย่างไรก็ตามการกำหนดราคาหลักทรัพย์ในทางเศรษฐศาสตร์ถือว่าปัจจัยสำคัญก็คือ อุปสงค์และอุปทานในหลักทรัพย์อันประกอบด้วยพิจารณาอุปสงค์ และอุปทานของแต่ละบุคคลและรวมเส้นอุปสงค์ของปัจเจกบุคคลในตลาดหลักทรัพย์ (individual – demand – to – buy)

7.2.1 การออกคำสั่งซื้อ เป็นการแสดงอุปสงค์ ในขณะที่ใดขณะหนึ่งจะพบว่าในตลาดหลักทรัพย์ผู้ที่เป็นนายหน้า (Broker) ทั้งหลายจะถือคำสั่งซื้อหรือขายหลักทรัพย์จำนวนหนึ่งของลูกค้าต่างๆ คำสั่งซื้อจะแสดงให้เห็น 3 กรณีคือ

7.2.1.1 คำสั่งซื้อแบบตามสภาวะตลาด (Market Orders) คือคำสั่งซื้อโดยถือราคาปรากฏในตลาดช่วงนั้นๆ เป็นคำสำคัญ ตัวอย่างเช่น ออกคำสั่งให้ตัวแทนซื้อหุ้นของบริษัทหนึ่ง 100 หุ้นในราคาที่ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ในตลาด ปกติแล้วการออกคำสั่งซื้อแต่ละครั้งผู้ซื้อจะประมาณว่าราคาหุ้นนั้นๆ จะต้องใกล้เคียงกับเมื่อวันที่ผ่านมา (ซึ่งเป็นราคา 950 บาท) ลักษณะเส้นอุปสงค์ในกรณีนี้จะแสดงได้ดังภาพ

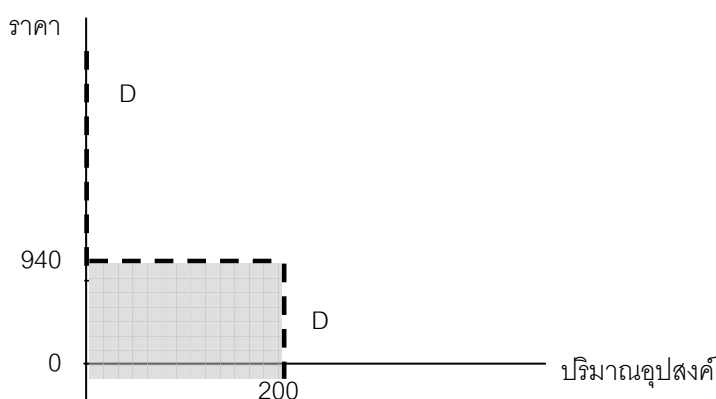


ภาพประกอบ 9 แสดงคำสั่งซื้อ 100 หุ้นในราคาตลาด

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. หน้า 396. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

ตามปกติเส้นอุปสงค์ที่แท้จริงควรจะเป็นเส้น AB หมายความว่า ถ้าราคาหุ้นต่ำกว่า 950 บาท จะมีการซื้อหุ้นเพิ่มขึ้นอีก และถ้าราคาสูงกว่า 950 บาท จะซื้อจำนวนน้อยลง แต่เพื่อความคล่องตัวในทางปฏิบัติสำหรับของผู้ถือคำสั่งซื้อ หรือนายหน้าในกรณีนี้จึงต้องให้คำสั่งว่า ถ้าราคาใกล้เคียงกันนี้จะซื้อ 100 หุ้น ลักษณะเส้นอุปสงค์จึงเป็นเส้น DD ซึ่งแสดงโดยพื้นที่แรเงานั้นคือ 100 หุ้น ณ ราคาใดก็ตามในวันนี้

7.2.1.2 คำสั่งซื้อในราคาต่ำที่สุด ในขณะที่เดียวกันนายหน้าผู้นั้นก็จะมีคำสั่งซื้อจากลูกค้ารายอื่นในคำสั่งต่างๆ กันอีก ดังเช่น ชื่อหลักทรัพย์ของกิจการบริษัทหนึ่ง จำนวน 200 หุ้น ในราคาต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ และต้องต่ำกว่า 940 บาทต่อหนึ่งหุ้น (limit order) ในกรณีนี้อุปสงค์การสั่งซื้อจะอยู่ในพื้นที่แรเงาตามภาพที่ 11 หรือคือ เส้น DD ซึ่งมีส่วนหนึ่งทับอยู่บนแกนราคา



ภาพประกอบ 10 แสดงเส้นอุปสงค์ของนาย ข.

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. หน้า 396.

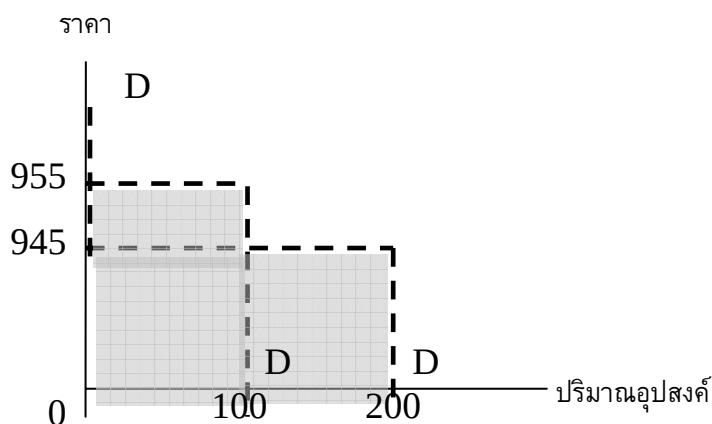
กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

จะให้ได้ว่าตามเส้น DD

ณ ราคาสูงกว่า 940 บาท อุปสงค์ = 0 หุ้น

ณ ราคาต่ำกว่า 940 บาท อุปสงค์ = 200 หุ้น

7.2.1.3 คำสั่งซื้อมากกว่าหนึ่งคำสั่ง ในกรณีที่บุคคลหนึ่งออกคำสั่งซื้อหลักทรัพย์ชนิดหนึ่งมากกว่าหนึ่งคำสั่ง เส้นอุปสงค์จะแสดงได้อีกลักษณะหนึ่ง เช่น มีความต้องการซื้อหุ้นของบริษัทหนึ่ง จำนวน 100 หุ้น ในราคา 955 บาท และจะซื้อถึง 200 หุ้น ในราคา 945 บาท ในกรณีนี้ผู้ซื้อต้องตัดสินใจออกคำสั่งซื้อที่แน่นอน ซึ่งถ้าคำสั่งซื้อที่ตัดสินใจคือ ซื้อ 100 หุ้นในราคา 955 บาท และอีก 100 หุ้น ในราคา 945 บาท เส้นอุปสงค์จะแสดงได้ดังนี้



ภาพประกอบ 11 แสดงคำสั่งซื้อกรณีคำสั่งซื้อมากกว่าหนึ่งคำสั่ง

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. หน้า 397.

กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

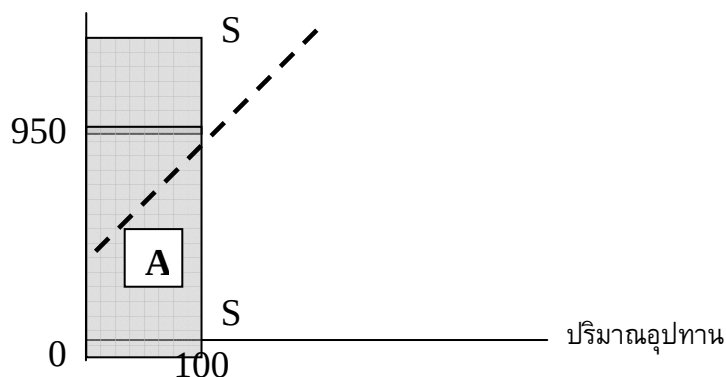
จากเส้นอุปสงค์ คือ เส้น DD

ซึ่ง	ณ ราคาสูงกว่า 955 บาท	มีอุปสงค์ =	0 หุ้น
	ณ ราคาเท่ากับ 955 บาท	มีอุปสงค์ =	100 หุ้น
	ณ ราคาเท่ากับ 945 บาท	มีอุปสงค์ =	200 หุ้น
	รวมเป็นคำสั่งซื้อทั้งหมด		300 หุ้น

7.2.2 เส้นอุปทานของปัจเจกบุคคลในหลักทรัพย์ (individual – one – order – to – sell)

การพิจารณาอุปทาน คือการพิจารณาคำสั่งขาย ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของนายหน้าแต่ละคน ในขณะเดียวกันกับการมีคำสั่งซื้อ (อุปสงค์) การสั่งขายอาจจะเกิดขึ้นได้หลายคำสั่ง เช่นเดียวกัน อุปทานจะกล่าวในที่นี้จะมี 2 กรณี ยกตัวอย่างเช่น

กรณีแรกมีคำสั่งขายหุ้น 100 หุ้น ในราคาสูงสุดเท่าที่จะทำได้ การพิจารณา อุปทานในแง่นี้หมายความว่า จะต้องมีความถี่ที่กำหนดได้ในใจตามประสบการณ์ของวันที่ผ่านมาจะนั้นถ้าราคาของวันที่ผ่านมาเท่ากับ 950 บาท เส้นอุปทานการสั่งขาย จะแสดงได้ดังนี้

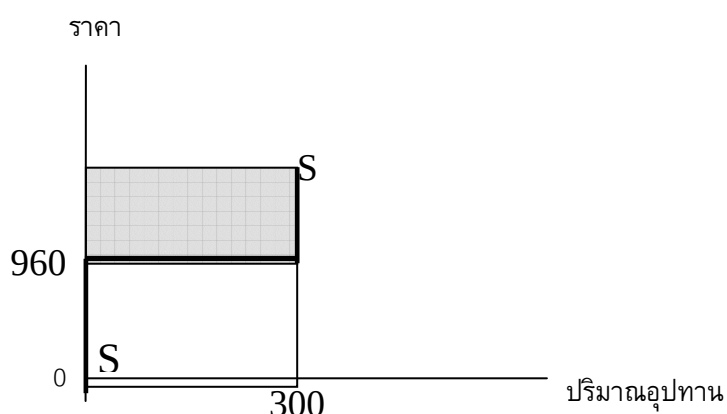


ภาพประกอบ 12 แสดงคำสั่งขาย

ที่มา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. หน้า 398. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

เส้นอุปทานปกติควรเป็นเส้น *A* นั่นคือ ถ้าราคาสูงกว่า 950 จะขายมากขึ้น และถ้าราคาต่ำกว่า จะขายน้อยลง จากการจำกัดปริมาณการสั่งขายและราคาให้เส้นอุปทานเป็นเส้น *SS* เนื่องจากไม่ได้กำหนดราคาได้ไว้นั่นเอง

กรณีที่สอง ลูกค้านี้ต้องการจะขายหุ้นจำนวนหนึ่งในราคาสูงที่สุดเท่าที่จะขายได้ แต่กำหนดราคาต่ำสุดไว้ตายตัว เช่น มีคำสั่งขายไว้จำนวน 300 หุ้น ในราคาสูงเท่าที่จะขายได้ แต่ไม่ต่ำกว่าราคาหุ้นละ 960 ต่อ 1 หุ้น เส้นอุปทานจะแสดงได้ตามภาพที่ 13



ภาพประกอบ 13 แสดงเส้นอุปทานของการกระจายหุ้น

ที่มา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. หน้า 398. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

เส้นอุปทานเป็นเส้น SS จะมีลักษณะแสดงว่าราคาต่ำกว่า 960 บาท ปริมาณขายจะเป็น 0 และจะขาย 300 หุ่น ในราคา 960 บาท

7.3 คำสั่งซื้อและขายหลักทรัพย์และแนวโน้ม

เส้นอุปสงค์และเส้นอุปทาน ซึ่งระบุออกมาเป็นคำสั่งซื้อขายที่ยังไม่ดำเนินการนั้นจะมีลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งคือ จะเปลี่ยนได้บ่อยจนกว่าการซื้อขายได้ดำเนินแล้ว ส่วนที่จะเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของราคาคือ จำนวนซื้อขายที่พร้อมจะดำเนินการ ในบางกรณีความต้องการหรือการตัดสินใจซื้อขายไม่สัมพันธ์กับราคาได้ ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่กฎหมายภาษีรายได้เพื่อปรับปรุงการกระจายรายได้ของสังคมจากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง คนกลุ่มแรกจะทยอยขายหุ้นของตัวเองไปยังอีกกลุ่มหนึ่งตามอิทธิพลของรายได้ที่เปลี่ยนไป และอีกกรณีหนึ่งก็คือในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยพื้นฐานให้ต่ำลง ก็อาจจะมียุโรปสงค์ในการซื้อหุ้นสูงขึ้นได้ หรือกรณีที่มิชวาสารข้อมูลอันแสดงแนวโน้มอันเป็นประโยชน์แก่กิจการหนึ่งลักษณะอุปสงค์หรือความต้องการถือหลักทรัพย์จะแปรไปได้เช่นกันโดยจะทำให้ราคาสูงขึ้นโดยมีปริมาณซื้อขายน้อย

7.4 การวิเคราะห์ความต้องการถือหลักทรัพย์ของปัจเจกบุคคล

ในการศึกษาพฤติกรรมของผู้ซื้อขายหลักทรัพย์ ควรจะทำการศึกษาความเคลื่อนไหวทุกขั้นตอนของการตัดสินใจสั่งซื้อหรือสั่งขายของลูกค้า โดยหันมามุ่งความสนใจในหลักพื้นฐานต่างๆ ไป มากกว่าจะสนใจว่าจะมีหุ้นที่หุ้นที่ผู้ลงทุนต้องการจะซื้อในราคานี้ ความอยากจะถือหุ้นไว้ในครอบครองจึงเป็นจุดที่สมควรจะพิจารณาในแง่ การมองความอยากจะถือหุ้นไว้จะทำให้สามารถจะหาอุปสงค์หรือเส้นอุปสงค์ของหุ้นนั้นๆ ขึ้นมาได้ เพราะความอยากจะถือจะมีความสัมพันธ์อย่างมากกับอุปสงค์ นั่นคือ เมื่อมีความต้องการถือหุ้นหนึ่งไว้มากกว่าหุ้นอื่นๆ ก็มีความอยากจะถือหุ้นนี้น้อยลงกว่าเดิมก็ย่อมจะมีความต้องการจะขายหรือมีอุปทาน (Supply – to – sell)

การแปรของปริมาณอุปสงค์ตามปกติจะจำแนกเป็น 2 สาเหตุใหญ่ คือ

7.4.1 เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ คือ ปริมาณความต้องการถือหุ้นจะแปรไปตามราคาหุ้นนั้นๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

7.4.2 เกิดจากความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่นๆ

7.5 สถานภาพเปรียบเทียบของความต้องการถือหลักทรัพย์ชนิดหนึ่งของผู้ลงทุน

ในตลาดหลักทรัพย์จะประกอบด้วยผู้ซื้อและขายหลายคนสำหรับหลักทรัพย์ชนิดเดียวกันราคาหลักทรัพย์แต่ละชนิดจะถูกกำหนดขึ้นจากเส้นอุปสงค์รวมและเส้นอุปทานรวมสำหรับหลักทรัพย์เส้นนั้นๆ

เมื่อราคาถูกกำหนดขึ้นโดยกลไกของตลาด ผู้ลงทุนแต่ละคนจะต้องปรับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ตนถืออยู่โดยการตัดสินใจซื้อหรือขาย เส้นความต้องการถือหุ้นแต่ละชนิดจะเกิดขึ้นในใจเพื่อการตัดสินใจของผู้ลงทุนแต่ละคน ซึ่งเส้นนี้จะมีรากฐานจากการประเมินมูลค่าสุดท้าย และตามปกติการตัดสินใจถือหลักทรัพย์มากน้อยเท่าใดอยู่ ณ ระดับมูลค่าสุดท้ายของหลักทรัพย์เท่ากับราคา

ผู้ลงทุนแต่ละคนจะมีการประเมินมูลค่าสุดท้ายของหลักทรัพย์ชนิดหนึ่งต่างกันไปตามทัศนคติหรือเหตุผลต่างๆ ฉะนั้น เส้นความต้องการถือหลักทรัพย์ที่ปรากฏ จึงแตกต่างกันไปในแต่ละคน สำหรับหลักทรัพย์ชนิดเดียวกัน ดังต่อไปนี้

- ผู้ลงทุนที่มีสถานภาพต้องขอยืมหุ้น (Short Position) คือสถานภาพที่มีการขอยืมหุ้นมาขาย (Short Sale) หรือมีการประเมินมูลค่าสุดท้ายของหลักทรัพย์ต่ำกว่าราคาตลาดมาก

- ผู้ลงทุนที่มีสถานะภาพปกติ (Long Position) ผู้ลงทุนจะถือหลักทรัพย์ในจำนวนตามการประเมินมูลค่าสุดท้ายกับราคาตลาดพอดี

- ผู้ลงทุนที่มีสถานะภาพไม่ต้องการถือหลักทรัพย์ชนิดนี้เลย (Zero Position) สำหรับผู้ลงทุนนี้จะเห็นมูลค่าสุดท้ายของหุ้นนี้ ว่าต่ำกว่าราคาตลาดแต่ยังไม่คุ้มกับการเสี่ยงที่จะขอยืมหุ้นมาขาย

ผู้ลงทุนแต่ละคนจะทำการปรับมูลค่าสุดท้ายของหลักทรัพย์แต่ละชนิดตลอดเวลา โดยเปรียบเทียบกับราคา ตามปกติผู้ถือหุ้นจะทำการซื้อขายในสถานะภาพปกติมากกว่าการขายโดยการขอยืมหุ้นในทางปฏิบัติที่ปรากฏ การประเมินมูลค่าสุดท้ายของหลักทรัพย์ อาจจะทำให้ผิดได้อย่างร้ายแรง เนื่องจากผู้ลงทุนหลายๆ คนได้รับข่าวลือที่ไม่ดี หรือเป็นนักวิเคราะห์ที่ไม่ดี หรือยิ่งไปกว่านั้น อาจเกิดขึ้นเพราะสาเหตุประการแรกอันมาจากผู้ลงทุนผู้นั้นคาดคะเนแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์ตามข่าวลือไว้ดีจนเกินไป หรือประการที่สองคาดคะเนแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์ตามข่าวลือไม่ดีจนเกินไป ซึ่งอาจจะเกิดจากการได้รับข้อมูลที่ไม่ตรงกับความจริงหรือหลอกลวง ผลจากสิ่งเหล่านี้ย่อมจะมีผลต่อราคาตลาดได้

8. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

สุชา จันทน์เอม (2524 : 80) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะนำไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ประเสริฐ แยมกลิ่นพุง (2509 :31) กล่าวว่า ทัศนคติจะปรากฏอยู่ในความคิดเห็น ซึ่งเป็นเรื่อง การตัดสินใจเฉพาะในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การเรียงลำดับจากค่านิยมไปสู่ทัศนคติและความคิดเห็นเป็น เรื่องการก้าวจากเรื่องทั่วไป ไปยังเรื่องเฉพาะจากสภาพจิตใจหรือความโน้มเอียงที่เริ่มกว้าง ๆ และแคบเข้า จนในที่สุดแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นเฉพาะเรื่อง ความคิดเห็นของบุคคลที่แสดงถึงความกดดันใน สถานการณ์หนึ่งจะไม่มีผลผูกพันจริงจัง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2541 : 164) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นการประเมินความพอใจและ ความไม่พอใจของบุคคล ความรู้สึก และแนวโน้มของการปฏิบัติที่มีต่อสิ่งของหรือความคิด แหล่งของทัศนคติ (Sources of Attitudes) ประกอบไปด้วย (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 64 – 65)

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) วิธีการหนึ่งที่เรารู้จักทัศนคติคือ จากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น
2. การติดต่อสื่อสารข่าวสารกับบุคคลอื่น (Communication from Other) ทัศนคติหลาย อย่างของบุคคลเกิดขึ้นจากผลของการได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น
3. สิ่งที่เป็นอย่างแบบ (Models) ทัศนคติบางอย่างของเราถูกสร้างขึ้นจากการเรียนแบบจาก คนอื่น ขบวนการเกิดทัศนคติโดยวิธีเกิดได้โดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่น มีการปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของความเชื่อทัศนคติ ซึ่ง มาจากการปฏิบัติของเขา ถ้าบุคคลนั้นให้ความเคารพ นับถือยกย่องบุคคลที่แสดงปฏิกริยานั้นอยู่แล้ว บุคคล นั้นจะยอมรับความรู้สึกความเชื่อที่เขาคิดว่าบุคคลที่แสดงปฏิกริยานั้นๆ มี
4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทัศนคติของบุคคลหลาย อย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบัน

เทคนิคการวัดทัศนคติ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2541 : 164 – 165)

เครื่องมือในการวัดทัศนคติมีเทคนิคต่างๆ ดังนี้

1. การจัดลำดับ (Ranking) เป็นการวัดซึ่งต้องการให้ผู้ตอบจัดลำดับเกี่ยวกับกิจกรรม เหตุการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความพอใจหรือถือเกณฑ์ลักษณะกระตุ้น
2. การจัดลำดับคะแนน (Rating) เป็นงานการวัดซึ่งต้องการให้ผู้ตอบพยากรณ์ขอบเขตของ ลักษณะหรือคุณภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. เทคนิคการจำแนก (Sorting Technique) เป็นเทคนิคการวัดซึ่งแสดงว่าผู้ตอบมีหลาย แนวความคิดและต้องการให้ผู้ตอบจัดลำดับตัวเลขเพื่อจำแนกแนวความคิด
4. เทคนิคการเลือก (Choice Technique) เป็นงานการวัดที่กำหนดความพอใจโดย ต้องการให้ผู้ตอบเลือกระหว่างทางเลือก 2 ทางเลือกขึ้นไป

9. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541 : 334 – 336)

การบริการ (Service) เป็นกิจกรรม ผลประโยชน์หรือความพึงพอใจที่สนองความต้องการแก่ลูกค้า และลักษณะการบริการนั้นประกอบไปด้วย 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ไม่สามารถจับต้องได้ (Intangibility) บริการไม่สามารถมองเห็น หรือเกิดความรู้สึกได้ก่อนที่จะมีการซื้อ ดังนั้นเพื่อลดความเสี่ยงของผู้ซื้อ ผู้ซื้อต้องพยายามวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับคุณภาพและประโยชน์จากบริการที่เขาได้รับเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการซื้อในแง่ของสถานที่ ตัวบุคคล เครื่องมือ วัสดุที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร สัญลักษณ์และราคา

2. ไม่สามารถแบ่งแยกการให้บริการ (Inseparability) การให้บริการเป็นการผลิตและการบริโภคในขณะเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ขายหนึ่งรายสามารถให้บริการลูกค้าในขณะนั้นได้หนึ่งราย เนื่องจากผู้ขายแต่ละรายมีลักษณะเฉพาะตัวไม่สามารถให้คนอื่นให้บริการแทนได้เพราะต้องผลิตและบริโภคในเวลาเดียวกัน ทำให้การขายบริการอยู่ในวงจำกัดในเรื่องของเวลา

3. ไม่แน่นอน (Variability) ลักษณะของบริการไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับว่าผู้ขายบริการเป็นใคร จะให้บริการเมื่อไหร่ ที่ไหน และอย่างไร

ในแง่ผู้ขายบริการจะต้องมีการควบคุมคุณภาพทำได้ 2 ขั้นตอน คือ

3.1 ตรวจสอบ คัดเลือก และฝึกอบรมพนักงานที่ให้บริการ รวมทั้งมนุษยสัมพันธ์ของพนักงานที่ให้บริการ

3.2 ต้องสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้า โดยเน้นการใช้ การรับฟังคำแนะนำและข้อเสนอแนะของลูกค้า การสำรวจข้อมูลของลูกค้า และการเปรียบเทียบ ทำให้ได้รับข้อมูลเพื่อการแก้ไขปรับปรุงบริการที่ดี

4. ไม่สามารถเก็บไว้ได้ (Perishability) บริการไม่สามารถผลิตเก็บไว้ได้เหมือนสินค้าอื่น ถ้าความต้องการมีสม่ำเสมอ การให้บริการก็จะไม่มีปัญหา แต่ถ้าลักษณะความต้องการไม่แน่นอน จะทำให้เกิดปัญหาคือบริการไม่ทันหรือไม่มีลูกค้า

กลยุทธ์การตลาดที่นำมาใช้เพื่อปรับความต้องการซื้อให้สม่ำเสมอ และปรับการให้บริการไม่ให้เกิดปัญหามากหรือน้อยเกินไป ได้แก่

4.1 กลยุทธ์เพื่อปรับความต้องการซื้อ (Demand) มีดังนี้

- การตั้งราคาให้แตกต่างกัน (Differential pricing)
- กระตุ้นในช่วงที่มีความต้องการซื้อน้อย (Non - peak demand can be cultivated)
- การให้บริการเสริม (Complementary services)
- ระบบการนัดหมาย (Reservation system) เพื่อให้ทราบถึงจำนวนผู้ลูกค้าที่แน่นอน

4.2 กลยุทธ์เพื่อปรับการให้บริการเสนอขาย (Supply) มีดังนี้

- เพิ่มพนักงานชั่วคราว
- การกำหนดวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพในช่วงคนมาก
- ให้ผู้บริโภคร่วมส่วนร่วมในการให้บริการ
- การให้บริการร่วมกันระหว่างผู้ขาย
- การขยายสิ่งอำนวยความสะดวกในอนาคต

10. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Securities Exchange of Thailand) เป็นสถานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 และเริ่มกิจการเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 พระราชบัญญัตินี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในปี 2527 และในปี 2535 ได้ออกพระราชบัญญัติฉบับใหม่คือ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ภายใต้บทบาทที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในการเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านของการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน เพื่อส่งเสริมการระดมทุนให้แก่กิจการต่างๆ เพื่อให้การซื้อขายหลักทรัพย์เป็นไปอย่างยุติธรรม สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย ทัดเทียมอารยประเทศ และได้ยกระดับตลาดทุนของไทยสู่มาตรฐานสากล (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2538 : 12) และในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประกอบไปด้วยตลาดหลักทรัพย์ 2 ประเภท คือ ตลาดหลักทรัพย์หลัก และตลาดหลักทรัพย์ใหม่

ตลาดหลักทรัพย์หลัก (The Stock Exchange of Thailand : SET)

บทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจนั้น สามารถสรุปบทบาทที่สำคัญ ได้ดังนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2538 : 84)

1. ส่งเสริมการออมทรัพย์และระดมเงินทุนระยะยาว เช่นหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตร
2. ช่วยในการปรับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจให้มีอัตราส่วนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่เหมาะสม โดยบริษัทสามารถเลือกที่จะออกหุ้นกู้หรือหุ้นทุนเพื่อระดมมาใช้ในการขยายกิจการได้ ทำให้การดำเนินธุรกิจมีเสถียรภาพขึ้น
3. เป็นแหล่งกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างมีระเบียบ มีสภาพคล่อง และยุติธรรม เนื่องจากราคา ตลาดของหลักทรัพย์เป็นตามภาวะอุปสงค์และอุปทานที่เกิดขึ้น
4. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ มีผลให้เศรษฐกิจขยายตัวและช่วยเพิ่มอัตราการจ้างงานในประเทศอีกด้วย
5. ให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุนและผู้ถือหุ้น ในด้านราคาที่เป็นธรรมและด้านการให้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน โดยตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนและบริษัทรับอนุญาตเปิดเผยข้อมูลของบริษัท
6. ช่วยขยายฐานภาษีของรัฐบาล ในด้านการจัดเก็บภาษีได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากบริษัทที่จะทะเบียนจะต้องมีระบบบัญชีที่ดี
7. เป็นดัชนีการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศในการระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ธุรกิจ จะช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศมีการเจริญเติบโตสูงและมีรายได้ประชาชาติสูง

ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternative Investment : MAI) (www.mai.or.th)

ในปัจจุบันมีตลาดหลักทรัพย์ที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่ ภายใต้ชื่อ ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ นับได้ว่าเป็นการพัฒนาครั้งสำคัญของตลาดทุนไทย และถือเป็นการช่วยสนับสนุนแหล่งเงินทุนให้กับธุรกิจที่กำลังเติบโต และมีศักยภาพ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ดังต่อไปนี้

- เพื่อเป็นช่องทางในการระดมทุนให้แก่บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งไม่เคยมีโอกาสนำเข้าถึงตลาดทุนมาก่อน ให้ได้มีโอกาสใช้ประโยชน์จากตลาดทุนเช่นเดียวกับบริษัทขนาดใหญ่
- เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างหนี้โดยการแปลงสภาพหนี้เป็นทุนระหว่างสถาบันการเงินและลูกหนี้ โดยจะช่วยให้เกิดสภาพคล่องในหุ้นที่สถาบันการเงินได้เข้าไปถือครอง ทำให้การปรับโครงสร้างหนี้ในลักษณะดังกล่าวเป็นไปได้มากขึ้น
- เพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capitalists) เกิดแรงจูงใจที่จะเข้ามาลงทุนมากขึ้นในธุรกิจที่อาจมีขนาดไม่ใหญ่นัก แต่มีศักยภาพในการเติบโต
- เพื่อเพิ่มสินค้าใหม่ให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ลงทุน ทำให้มีทางเลือกในการลงทุนและสามารถกระจายความเสี่ยงที่อาจมีขนาดไม่ใหญ่นัก แต่มีศักยภาพในการเติบโต

ความแตกต่างระหว่างตลาดหลักทรัพย์หลักกับตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (www.mai.or.th)

1. ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ใช้ระบบการซื้อขาย ระบบการส่งมอบและชำระราคาเช่นเดียวกับในตลาดหลักทรัพย์หลักด้วยคอมพิวเตอร์ระบบ ASSET ซึ่งเป็นระบบการซื้อขายเดิม ที่ตลาดหลักทรัพย์หลักใช้อยู่ในปัจจุบัน ระบบนี้ได้รับการออกแบบให้การซื้อขายมีการเสนอราคากันอย่างเสรี โดยตลาดหลักทรัพย์จะเรียงลำดับและจับคู่ราคาทันทีที่เข้ามาในระบบซื้อขายตามลำดับราคาและเวลา โดยที่ผู้เสนอซื้อที่มีระดับราคาสูงกว่าจะมีสิทธิจับคู่ก่อนและผู้เสนอขายที่ระดับราคาที่ต่ำกว่าจะมีสิทธิได้รับ การจับคู่ก่อน ทำให้ผู้ที่เสนอราคาซื้อสูงสุดเป็นผู้ได้รับหลักทรัพย์ และผู้ที่เสนอขายในราคาต่ำที่สุดเป็นผู้ที่ขายหลักทรัพย์ได้

2. การแสดงข้อมูลการซื้อขายของตลาดใหม่

การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ของตลาดใหม่จะแยกแสดงข้อมูล โดยอยู่ภายใต้กระดานการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI) เอง โดยกระดานดังกล่าวจะแบ่งออกเป็น 2 หมวดตามหลักเกณฑ์การรับหลักทรัพย์คือ

หมวดที่ 1 Medium – Sized Enterprises เป็นหมวดที่เปิดขึ้นมารองรับการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทขนาดกลางที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต มีประวัติการดำเนินงานและฐานการเงินขั้นต่ำในเกณฑ์ที่กำหนด โดยกำหนดให้ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 40 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่า 2 ปี ตลอดจนฐานะการเงินในส่วนของผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 40 ล้านบาท

หมวดที่ 2 Hi – Growth Enterprises เป็นหมวดที่เปิดขึ้นมารองรับการซื้อขายของหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีขนาดทุนต่างๆ กันหรือยังไม่มีประวัติการดำเนินงาน แต่มีอัตราการเจริญเติบโตทางธุรกิจ กลุ่มบริษัทเป้าหมาย คือ บริษัทที่ทำธุรกิจด้านเทคโนโลยี (Information Technology : IT) ซึ่งมีความต้องการเงินทุนให้สามารถเข้ามาระดมในตลาดทุนได้แก่เช่นธุรกิจอื่นๆ โดยหมวดนี้ไม่

กำหนดทุนชำระแล้วขั้นต่ำและไม่กำหนดระยะเวลาการดำเนินงานเพื่อเอื้อต่อบริษัทที่เพิ่งเริ่มดำเนินการ แต่มีศักยภาพในการเติบโตสูงให้สามารถเข้ามาระดมทุนได้

3. วิธีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ใหม่

ตลาดหลักทรัพย์ใหม่มีวิธีการซื้อขาย 2 วิธีเช่นเดียวกันกับตลาดหลักทรัพย์หลัก คือ วิธีการจับคู่คำสั่งซื้อ คำสั่งซื้อขายโดยอัตโนมัติ (Automated Order Matching หรือ AOM) และวิธีที่ผู้ซื้อขายตกลงซื้อขายกัน โดยตรง (Put – Through หรือ PT) สำหรับการซื้อขายจำนวนมากหรือผู้ซื้อรู้จักผู้ขาย จึงใช้วิธีการเจรจาต่อรองกัน แล้วจึงทำรายการซื้อขาย PT ในตลาดหลักทรัพย์

4. การเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่

กลุ่มนายหน้าค้าหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ใหม่ จะเป็นกลุ่มเดียวกันกับบริษัทหลักทรัพย์ สมาชิกตลาดหลักทรัพย์หลัก ผู้ลงทุนสามารถติดต่อกับบริษัทหลักทรัพย์นายหน้า หรือโบรกเกอร์รายเดิมของตน ที่มีบัญชีอยู่โดยสามารถใช้บัญชีซื้อขายเดิมได้ ไม่จำเป็นต้องเปิดบัญชีใหม่ ทำให้ไม่มีความยุ่งยากและสับสน ผู้ลงทุนที่สนใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่สามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่การตลาดของโบรกเกอร์ที่ตนเป็นลูกค้าอยู่ได้ทันที

การซื้อขายหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการติดตั้งระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2534 ซึ่งมีชื่อว่า Automated System for the Stock Exchange of Thailand มีชื่อย่อคือ ASSET ซึ่งในการติดตั้งระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์นี้ ได้ให้ประโยชน์แก่นักลงทุนในด้านความยุติธรรม โปร่งใส และได้รับบริการที่เท่าเทียมกัน ซึ่งคอมพิวเตอร์จะทำการจับคู่คำสั่งซื้อที่มีราคาเท่ากันโดยอัตโนมัติ พร้อมกับยืนยันการซื้อขายที่ตกลงกันแล้วไปยังบริษัทสมาชิกทั้งฝ่ายซื้อ และฝ่ายขายให้รับทราบ

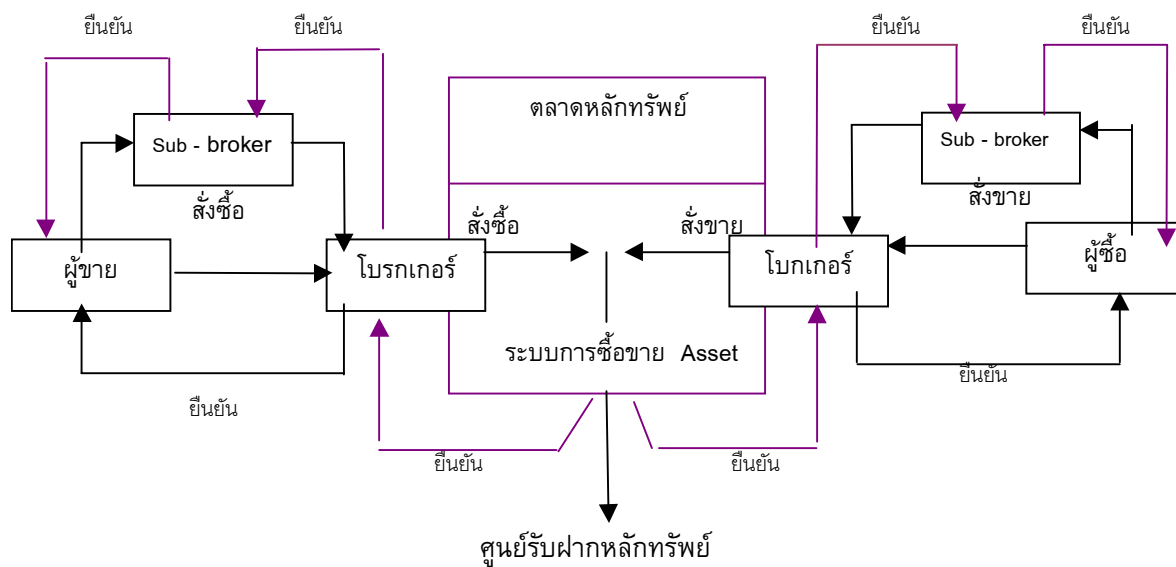
กระดานซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์จะติดตั้งไว้ตามที่ทำการของบริษัทสมาชิกเพื่อบริการลูกค้าของบริษัทสมาชิกนั้นๆ ซึ่งจะบอกให้ทราบถึง ชื่อย่อของบริษัทที่จะทะเบียนหรือบริษัทที่ได้รับอนุญาต ซึ่งจะแบ่งตามประเภทของหลักทรัพย์ รวมทั้งบอกถึง ราคาที่ผู้ซื้อเสนอซื้อ ราคาที่ผู้ขายเสนอขาย ราคาที่ตกลงซื้อขายกัน และ ราคาที่เปลี่ยนแปลง เป็นราคาที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง หรือเป็นผลต่างระหว่างราคาที่ตกลงซื้อขายกันกับราคาปิดครั้งสุดท้าย (เพชรี ขุมทรัพย์. 2540: 75)

การส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 24 – 32)

วิธีการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์นั้น สามารถกระทำได้ 3 วิธี คือ

1. สั่งซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยตนเองที่ห้องค้าหลักทรัพย์
2. สั่งทางโทรศัพท์ ในกรณีที่ไม่สามารถหรือไม่สะดวกที่จะไปสั่งซื้อขายที่ห้องค้าหลักทรัพย์ นักลงทุนโทรศัพท์ไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดผู้ดูแลบัญชี และให้รายละเอียดของคำสั่ง
3. สั่งผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในกรณีที่ได้เปิดบัญชีและแจ้งความต้องการที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต นักลงทุนจะได้รับรหัสลูกค้าและรหัสผ่าน (User Name & Password) สำหรับใช้ในการสั่งซื้อ – ขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต

ในการส่งคำสั่งซื้อ – ขายหลักทรัพย์และยืนยันการซื้อ – ขาย สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้



ภาพประกอบ 14 แสดงการส่งคำสั่งซื้อ – ขายหลักทรัพย์และยืนยันการซื้อขาย

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์. หน้า 31.

กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ของผู้วิจัย ได้ทำการวิจัยในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทราบถึงภาวะเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาวะเศรษฐกิจในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ความรู้ด้านภาวะเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (www.bot.or.th)

เศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปี 2544 ปรับตัวดีขึ้น โดยขยายตัวร้อยละ 3.7 จากปีก่อน ซึ่งขยายตัวร้อยละ 3.3 เนื่องจากปัจจัยที่สำคัญคือ การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวจากปีก่อน พิจารณาจาก ยอดจำหน่ายรถยนต์และรถจักรยานยนต์ การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม มูลค่าการซื้อขายที่ดิน การจดทะเบียนธุรกิจตั้งใหม่ ตลอดจนปริมาณการใช้ไฟฟ้าในภาคฯ เพิ่มขึ้น (ทั้งหมดที่อยู่ในอาศัย และหมวดธุรกิจและอุตสาหกรรม) นอกจากนี้ การเกินดุลการค้าชายแดนไทย-ลาว การให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (ส.ก.ส. บรรษัทฯ และ บอช.) ขยายตัว ประกอบกับ เงินโอนของแรงงานไทยในต่างประเทศกลับภูมิลำเนาเพิ่มขึ้นจากปีก่อน รวมทั้งภาครัฐยังคงใช้นโยบายการขาดดุลงบประมาณเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

ภาคการเงิน ณ สิ้นปี 2544 ธนาคารพาณิชย์ในภาคฯ มียอดเงินฝากคงค้าง 251,636.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.4 เนื่องจากผู้ฝากเงินยังคงมีความมั่นใจในการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ มากกว่าการลงทุนในด้านอื่นที่มีความเสี่ยงสูงกว่า ขณะที่ยอดสินเชื่อคงค้าง 178,232.5 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 8.5 อัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากลดลงจากร้อยละ 80.8 ในปีก่อน มาอยู่ที่ร้อยละ 70.8 ในปีนี้

สถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีการปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้น ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยมีการปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 7.0 ร้อยละ 1.3 ร้อยละ 3.9 และร้อยละ 301.2 ตามลำดับ

สำหรับเงินโอนจากแรงงานไทยในต่างประเทศกลับภูมิลำเนาในภาคฯของปีนี้ มีปริมาณเงินโอนกลับทั้งสิ้น 34,658.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 16.8 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่เงินบาทอ่อนค่าลง แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2545 คาดว่าภาวะเศรษฐกิจในภาคฯ จะปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน โดย :-

ด้านการลงทุนภาคเอกชนจะทรงตัว เนื่องจากนักลงทุนยังรอดูสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจของโลกที่ชะลอตัวลง โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของประเทศ สำหรับอุตสาหกรรมที่ยังมีผู้ทางที่ดี ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร และอุตสาหกรรมสิ่งทอ เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรที่สำคัญ มีแรงงานฝีมือจำนวนมาก และภาครัฐมีนโยบายการสนับสนุนการลงทุนในภูมิภาคที่ชัดเจน นอกจากนี้ อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ยังมีแนวโน้มดีขึ้น โดยเฉพาะในจังหวัดนครราชสีมาซึ่งมีการขยายกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของบริษัทรถยนต์รายใหญ่ที่มาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย

ความรู้ด้านภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา (www.bot.or.th)

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมาขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตในภาคเกษตรเป็นหลัก รองลงมาเป็นภาคการค้าส่ง ค้าปลีก ภาคการบริการ ภาคการก่อสร้าง และภาคอุตสาหกรรม ตามลำดับ

ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา ในปี 2543 กระเตื้องขึ้นจากปีก่อน โดยภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้า และบริการขยายตัว ขณะที่ภาคก่อสร้างยังคงทรงตัว ภาคอุตสาหกรรม

ในปี 2543 ภาวะการลงทุนภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครราชสีมาขยายตัวขึ้น โดยพิจารณาจากรายงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ปี 2543 พบว่า มีโรงงานที่เปิดดำเนินการในปีนี้อยู่ทั้งสิ้น 136 โรงงาน เงินทุน 2,171.6 ล้านบาท มีการจ้างงาน 6,463 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 37.4 ร้อยละ 12.7 และร้อยละ 83.1 ตามลำดับ

อุตสาหกรรมหลักของจังหวัดยังคงเป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญได้แก่ โรงสีข้าว และโรงงานแป้งมัน ในส่วนของโรงสีข้าวมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิต และสนองความต้องการของตลาด นอกจากนี้ยังมีโรงงานผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องทางการเกษตรคือ น้ำตาลจากมันสำปะหลัง ซึ่งผู้ป่วยโรคเบาหวานและโรคไขมันในเส้นเลือดนิยมรับประทานส่งขายภายในประเทศ

ส่วนอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มดี ได้แก่ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ และอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งผลิตตามใบสั่งจากประเทศญี่ปุ่น ในส่วนของอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม แม้จะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล แต่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขอรับการสนับสนุนด้านการเงินจากธนาคารที่รัฐบาลกำหนด มีอุตสาหกรรมบางประเภทที่ปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ และดำเนินธุรกิจไปได้ด้วยดี เช่น อุตสาหกรรมผลิตน้ำแข็ง และน้ำแข็งหลอด ผลิตเส้นไหม และผลิตน้ำตาล เป็นต้น

สำหรับโครงการที่ได้การอนุมัติการส่งเสริมการลงทุน 46 โครงการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 84.0 จากปีก่อน 25 โครงการ ด้านเงินลงทุน 4,170.6 ล้านบาท และการจ้างงาน 12,523 คน ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 8.9 และร้อยละ 26.7 ตามลำดับ เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจ และการปรับเปลี่ยนนโยบาย

ทั้งนี้ โครงการที่ได้รับการส่งเสริมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเบา ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตเครื่องนุ่งห่ม และผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนพลาสติก แผ่นฟิล์มห่ออาหาร และโฟม

สินเชื่อเพื่อการอุตสาหกรรมของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัด ณ สิ้นธันวาคม 2543 รวมทั้งสิ้น 5,065.8 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 6.5

ภาคการเงิน

ณ สิ้นธันวาคม 2543 สาขาธนาคารพาณิชย์ที่เปิดดำเนินการในจังหวัดนครราชสีมา มีจำนวน 94 สำนักงาน มีเงินฝากคงค้างทั้งสิ้น 51,772.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 จากปีก่อน 47,956.2 ล้านบาท สินเชื่อคงค้าง 34,885.7 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 14.6 จากปีก่อน สินเชื่อคงค้าง 40,862.0 ล้านบาท เนื่องจากการพิจารณาผลตอบแทนของโครงการที่ขอสินเชื่อ และการระมัดระวังลูกหนี้ที่ปรับโครงสร้างหนี้แล้ว จะกลับมาเป็น NPL อีกครั้ง ทำให้อัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากในปีนี้อยู่เพียงร้อยละ 67.4 จากปีก่อน ร้อยละ 85.2

สินเชื่อสำคัญได้แก่ สินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ 13,434.1 ล้านบาท สินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล 6,914.0 ล้านบาท และสินเชื่อเพื่อการบริการ 3,123.0 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 9.6 ร้อยละ 10.6 และร้อยละ 10.4 ตามลำดับ ส่วนแนวโน้มการปล่อยสินเชื่อในปี 2544 นั้น จากการที่สภาพคล่องสูง ธนาคารพาณิชย์เริ่มพิจารณาการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น แต่ยังคงระมัดระวัง เนื่องจากต้องคำนึงถึงคุณภาพลูกค้า และต้องดูแลหนี้เก่าไม่ให้มี NPL เพิ่มขึ้น

ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา

ตาราง 2 ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา

เดือน (ปี 2545)	ปริมาณการซื้อ (ล้านบาท)	ปริมาณการขาย (ล้านบาท)
มกราคม	1,426.7	1,483.8
กุมภาพันธ์	1,226.5	1,230.7
มีนาคม	1,116.8	1,130.9
เมษายน	853.6	838.8
พฤษภาคม	925.9	963.1
มิถุนายน	1,184.2	1,171.1

ที่มา: สำนักวิชาการธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2545

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประดิษฐ์ ชมดี (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมของนักลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์ : ศึกษาเฉพาะกรณีนักลงทุนรายย่อยในห้วงคำหลักทรัพย์ของบริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด (8 จังหวัด) ” พบว่า

นักลงทุนไทยทั้งเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์เป็นประเภทนักเก็งกำไร โดยชอบเสี่ยงในระยะเวลานั้นๆ

นักลงทุนไทยในทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์เป็นประเภทนักเก็งกำไร (Speculator)

นักลงทุนไทยทุกระดับรายได้ มีพฤติกรรมในการลงทุนเพื่อหวังผลกำไรในระยะเวลานั้นๆ จนถึงชอบเสี่ยงในระดับปานกลาง

นักลงทุนไทยที่อยู่ในต่างจังหวัด มีพฤติกรรมในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยคำนึงถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลด้านการเมือง และเศรษฐกิจมากกว่านักลงทุนในกรุงเทพฯ

นักลงทุนไทยทั้งกรุงเทพมหานคร และนักลงทุนในต่างจังหวัด มีพฤติกรรมในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยการถือครองหลักทรัพย์ในช่วงเวลานั้นๆ และคำนึงถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลทางด้านภาวะทางการเมืองมากที่สุด

ทัศนีย์ สุวานิชวงศ์ (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของนักลงทุนในอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์และบริษัทสมาชิก ” พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ระดับอายุ 30 – 50 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี ระดับรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 40,001 บาท มีทัศนคติต่อตลาดหลักทรัพย์ว่าเป็นสถานที่เก็งกำไร หรือแหล่งการพนันประเภทหนึ่ง ร้อยละ 50 ตลาดหลักทรัพย์เป็นดัชนีชี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ร้อยละ 77.50 ตลาดหลักทรัพย์มีส่วนช่วยให้รัฐบาลจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น ร้อยละ 46.50 ตลาดหลักทรัพย์เป็นสถาบันหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศร้อยละ 79.50

ทัศนคติต่อบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ (broker) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มี ทัศนคติด้านการให้บริการของบริษัทสมาชิกในระดับ เห็นด้วย ว่าเป็นตัวแทนที่มีบทบาทสำคัญ สามารถชี้แนะการตัดสินใจซื้อหรือขายของนักลงทุนได้ และมีความสามารถในการทำคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ได้รวดเร็วและมีความผิดพลาดน้อยเป็นตัวแทนนักลงทุนที่ไว้วางใจได้รักษาความลับของนักลงทุนได้ดี ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติด้านการให้บริการของบริษัทสมาชิกในระดับ ไม่แน่ใจ ได้แก่ มีงานวิจัยและวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่มีคุณภาพถูกต้องแม่นยำและสม่ำเสมอพนักงานด้านการตลาดมีน้อยให้บริการต่อนักลงทุนได้ไม่ทั่วถึง เป็นตัวแทนที่ให้บริการลูกค้ารายใหญ่มากกว่ารายย่อย พนักงานด้านการตลาดไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะให้คำแนะนำที่ดีต่อนักลงทุน เป็นตัวแทนที่คอยหาผลประโยชน์จากข้อมูลภายใน เป็นตัวแทนที่บิดเบือนข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ ด้านความรับผิดชอบของบริษัทสมาชิก ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเรื่องจรรยาบรรณในวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาได้แก่งานวิจัย และวิเคราะห์หลักทรัพย์

เกศริน เกาะดี (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ” พบว่า

นักลงทุนเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีระดับอายุ 21 – 40 ปี มีระดับการศึกษา ปวส. ปวท. หรือเทียบเท่า และปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และเจ้าของกิจการ นักธุรกิจ มีสถานภาพโสด และสมรส มีระดับรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท ลงทุนในการซื้อ – ขายหลักทรัพย์

ในตลาดหลักทรัพย์มาเป็นระยะเวลา 3 – 5 ปี ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกบริษัทหลักทรัพย์ 1 – 2 แห่ง มูลค่าในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประมาณ 100,000 – 500,000 บาท

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักลงทุนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยด้านการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ของห้องค้าหลักทรัพย์ ปัจจัยด้านบริษัทที่นักลงทุนเข้าไปลงทุน

ปัญหาของนักลงทุนที่พบในการซื้อ-ขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักลงทุนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวม ได้แก่ ปัญหาด้านอุตสาหกรรม ปัญหาด้านเศรษฐกิจการเมืองและกฎหมาย ปัญหาด้านบริษัทที่นักลงทุนเข้าไปลงทุน ปัญหาด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ของห้องค้าหลักทรัพย์ ปัญหาด้านการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

อรุณี รักษาดี (2543: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” พบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 23 – 35 ปี ระดับการศึกษา ปริญญาตรี อาชีพหลัก พนักงานบริษัท และรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป
2. นักลงทุนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการลงทุนในระยะสั้น (ไม่เกิน 31 วัน)
3. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักลงทุนรายย่อยที่มาซื้อ - ขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ของบริษัทตัวแทนซื้อ - ขายหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีทั้งหมด 4 บริษัท (www.set.or.th: ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2545)

บริษัทหลักทรัพย์ เค จี ไอ จำกัด (มหาชน)

บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)

บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

บริษัทหลักทรัพย์ทีเอสโก้ จำกัด (มหาชน)

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ปัจจัยคุณภาพเป็นหลักในการกำหนดขนาดตัวอย่าง เรียกว่าวิธีแบบ *Ad hoc method* (คุณทลี เวชสาร. 2542 : 152) ซึ่งหมายถึงการกำหนดขนาดตัวอย่างในลักษณะที่ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้านเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยต้องนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม เช่น ศึกษาจากงานวิจัยเก่าที่มีการศึกษาในอดีต และเนื่องจากไม่ทราบกลุ่มตัวอย่างที่แน่นอน และกลุ่มตัวอย่างมีไม่เพียงพอสำหรับการใช้วิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในวิธีอื่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกการกำหนดขนาดด้วยวิธีนี้ ซึ่งมีงานวิจัยที่ศึกษาดังต่อไปนี้

จากงานวิจัยของ เกศริน เกาะดี. (2540) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในจำนวน 100 คน

จากงานวิจัยของ ทศนีย์ สุวานิชวงศ์. (2540) ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักลงทุนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์และบริษัทสมาชิก พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในจำนวน 100 คน

จากงานวิจัยของ อรุณี รักษาดี. (2543) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกรณี นักลงทุนของบริษัท หลักทรัพย์ ยูไนเต็ด จำกัด (มหาชน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในจำนวน 150 คน

จากงานวิจัยของประติษฐ์ ชมดี. (2536) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์ : ศึกษากรณีนักลงทุนรายย่อยในห้วงคำหลักทรัพย์ของบริษัท เงินทุนรายย่อยในห้วงคำหลักทรัพย์ของบริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด (8 จังหวัด) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในจำนวน 153 คน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ 150 คน และเพื่อความคลาดเคลื่อนผู้วิจัยจึงได้ทำการออกแบบสอบถามทั้งสิ้น 170 ชุด

1.2.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

1.2.2.1 ใช้วิธีการสุ่มแบบ Quota sampling (กฤษณ์ เวชสาร. 2542: 131) โดยการกำหนดคุณสมบัติของประชากรคือ นักลงทุนรายย่อยในจังหวัดนครราชสีมาที่มาทำการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในห้วงคำของบริษัทตัวแทนซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีทั้งหมด 4 บริษัท และได้ทำการกำหนดสัดส่วนดังนี้

บริษัทหลักทรัพย์ เค จี ไอ จำกัด (มหาชน)	42	คน
บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาสิน จำกัด (มหาชน)	42	คน
บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	43	คน
บริษัทหลักทรัพย์ทีสโก้ จำกัด (มหาชน)	43	คน

1.2.2.2 ใช้วิธีการสุ่มแบบ Convenience Sampling (กฤษณ์ เวชสาร. 2542: 129) โดยการเก็บข้อมูลตามความสะดวกของผู้เก็บข้อมูลหรือตามความเหมาะสมของเหตุการณ์

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบตามความเป็นจริง โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยพื้นฐานที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา
- ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา
- ส่วนที่ 4 การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาโดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนในส่วนที่ 2 – 3 นั้น มีดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	สำคัญมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	สำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด

และในส่วนที่ 4 นั้น เป็นการสร้างแบบสอบถามแบบ Semantic differential scale สำหรับสเกล 5 ระดับนี้ ตัวเลขที่ใช้กำหนดไว้จะมีตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดย 5 จะเป็นตัวเลขที่แทนความหมายของทัศนคติในทางบวกที่สุด และ 1 จะเป็นตัวเลขที่มีความหมายถึงทัศนคติในทางลบที่สุด (กฤษณ์ เวชสาร. 2542: 131) ดังนี้

	5	4	3	2	1
	—	÷	÷	÷	—
โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนในส่วนที่ 4 นั้น มีดังต่อไปนี้					
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ทัศนคติดีมาก			
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ทัศนคติดี			
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ทัศนคติปานกลาง			
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ทัศนคติไม่ดี			
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ทัศนคติไม่ดีย่างมาก			

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2.2.1 ศึกษาวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์

2.2.3 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา

2.2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและแก้ไข

2.2.6 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์อีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้จริง

2.2.7 นำแบบสอบถามไปทดลอง Pilot Survey เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

2.2.8 วิเคราะห์ผลจากแบบสอบถาม

2.3 การทดสอบแบบสอบถาม

ในการทดสอบแบบสอบถามนั้น เป็นวิธีการทดสอบแบบสอบถามซึ่งจะทำการทดสอบกับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 คน (กุนทลี เวชสาร. 2542: 93) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา

3.2 ผู้วิจัยยื่นหนังสือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและแบบสอบถามให้แก่บริษัทหลักทรัพย์เพื่อการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ผู้วิจัยทำการรวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง

3.4 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผล

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้แบบสอบถามกลับคืนมา จากนั้นผู้วิจัยก็จะดำเนินการต่อไปนี้

4.1 การจัดทำข้อมูล

4.1.1 การตรวจสอบ (Editing) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และผู้วิจัยมีแนวทางในการตัดสินใจว่าข้อมูลที่ได้รับมานั้นเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าแก่การวิเคราะห์ขั้นตอนต่อไปหรือข้อมูลใดควรคัดออก มีหลักเกณฑ์พื้นฐานที่สามารถใช้ในการพิจารณา ดังนี้

4.1.1.1 แบบสอบถามที่คำถามสำคัญที่เป็นพื้นฐาน ไม่ได้รับคำตอบ

4.1.1.2 คำตอบที่ไม่แสดงถึงความแตกต่างของความคิดเห็น คือในแบบสอบถามของผู้วิจัยนั้นได้ใช้การวัดความคิดเห็นแบบ Likert scale การตอบระดับใดระดับหนึ่งเพียงระดับเดียว หรือการตอบเฉพาะระดับ 3 ทั้งหมดซึ่งหมายถึงความรู้สึกที่เป็นกลาง เหนื่อย หรือศัพท์ที่เรียกว่า Middle in the road

4.1.1.3 แบบสอบถามที่มีความผิดพลาดหรือไม่สมบูรณ์ในการจัดทำ

4.1.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ทำการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาทำการลงรหัสคือการกำหนดตัวเลขให้แก่ตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย

4.1.3 การทำตารางข้อมูล (Tabulation) ผู้วิจัยจะจัดทำตารางจำนวนคำตอบของคำถามแต่ละข้อ ในการทำตารางข้อมูลนั้นจะใช้ความถี่และเปอร์เซ็นต์

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทางสถิติที่เลือกใช้จะเป็นลักษณะสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เป็นสถิติที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของการบรรยาย การนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ความหมายของข้อมูล

การคำนวณ และตีความหมาย รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับความหมายและการคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้อัตราส่วน เปอร์เซนต์ การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบข้อมูลในรายการต่างๆ และมีสูตรการคำนวณดังต่อไปนี้

4.2.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\% = \frac{f}{n} \times 100$$

$$\% = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$f = \text{ความถี่หรือจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามข้อนี้}$$

$$n = \text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมดหรือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

4.2.1.2 สูตรค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ยหรือค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนนข้อมูล}$$

$$n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$$

4.2.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

$$S = \text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$(\sum x)^2 = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง}$$

$$\sum x^2 = \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

$$n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$$

และสำหรับการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนั้นผู้วิจัยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

$$K \text{ covariance / variance}$$

$$\alpha = \frac{K}{1 + (K - 1) \text{ covariance / variance}}$$

$$\alpha = \text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ}$$

$$K = \text{จำนวนข้อของแบบสอบถาม}$$

$$\text{Covariance} = \text{ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ}$$

$$\text{Variance} = \text{ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ}$$

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

ในการวิเคราะห์สถิติได้ใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

4.3.1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 คำนวณค่าสถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สถิติ t - test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

t = ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t - distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

4.3.2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 คำนวณค่าสถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้สถิติ one - way ANOVA หรือ F - test

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

MS_B = Mean square between groups
 ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_W = Mean square within groups
 ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 df_B = $k - 1$
 df_W = $n - k$
 k = จำนวนกลุ่ม
 n = จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด
 df_B = ชั้นความเป็นอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 df_W = ชั้นความเป็นอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 $k - 1$ = Degree of freedom สำหรับความผันแปรระหว่างกลุ่ม
 $n - k$ = Degree of freedom สำหรับการผันแปรภายในกลุ่ม

1.3.3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 คำนวณ สถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ pearson ค่าสถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ pearson ใช้สถิติในการทดสอบ คือ

$$r = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{\left[n \sum x^2 - (\sum x)^2 \right] \left[n \sum y^2 - (\sum y)^2 \right]}}$$

r = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\sum x$ = ผลรวมคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum y$ = ผลรวมคะแนนรวม (Total) ของทั้งกลุ่ม
 $\sum x^2$ = ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวกำลังสอง
 $\sum y^2$ = ผลรวมคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum xy$ = ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ y
 n = จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ (วินัส ฤชาชัย. 2543 : 2-14)

ค่า เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม

ค่า เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ถ้า มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า =0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

การตัดสินใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลคู่ใด ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับใดโดยพิจารณาดังนี้ (วิรัช วรรณรัตน์. 2535 : 238)

ค่าสัมประสิทธิ์ ตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด

ค่าสัมประสิทธิ์ ตั้งแต่ 0.70-0.89

ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์ ตั้งแต่ 0.30-0.69

ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์ ต่ำกว่า 0.30

ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.00

ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาในเรื่อง การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลความหมายของข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
F-Prob., p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ และบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.2 ด้านอุตสาหกรรม

2.3 ด้านบริษัท

2.3.1 ด้านบริษัทในเชิงคุณภาพ

2.3.2 ด้านบริษัทในเชิงปริมาณ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านทัศนคติของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ และบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการ

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ และบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการ

ตาราง 3 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน ในจังหวัดนครราชสีมา

ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		86	57.3
หญิง		64	42.7
รวม		150	100.0
		$\bar{X}$ (ปี)	S.D.
อายุ			
		41.2	9.77
รวม		41.2	9.77
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด			
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา		9	6.0
มัธยมศึกษา / ปวช.		22	14.7
อนุปริญญา / ปวส.		12	8.0
ปริญญาตรี		88	58.7
ปริญญาโท / สูงกว่าปริญญาโท		19	12.7
รวม		150	100.0
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ			
เจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ		61	40.7
ข้าราชการ		8	5.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		36	24.0
พนักงานบริษัทเอกชน		36	24.0
นิสิต / นักศึกษา		2	1.3
อื่นๆ		7	4.7
รวม		150	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	50	33.3
สมรส / อยู่ด้วยกัน	95	63.3
ม่าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	5	3.3
รวม	150	100.0
	$\bar{X}$ (บาท)	S.D.
รายได้		
	28,894.7	15,827.42
รวม	28,894.7	15,827.42
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บริษัทที่ใช้บริการ		
บริษัทหลักทรัพย์ เค จี ไอ จำกัด (มหาชน)	38	25.3
บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	38	25.3
บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง จำกัด (มหาชน)	37	24.7
บริษัทหลักทรัพย์ ทิสโก้ จำกัด (มหาชน)	37	24.7
รวม	150	100.0

จาก ตาราง 3 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 150 คน สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

เพศ นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 เพศหญิง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 โดยนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

อายุ จากข้อมูลอายุ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักลงทุนโดยทั่วไปมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 41.2 ปี

ระดับการศึกษา จากข้อมูลระดับการศึกษา ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา / ปวช. มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 และนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 โดยนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

อาชีพ จากข้อมูลอาชีพ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักลงทุนที่เป็นเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 นักลงทุนที่เป็นข้าราชการ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 นักลงทุนที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 นักลงทุนที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 นักลงทุนที่เป็นนิสิต / นักศึกษา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และนักลงทุนที่ประกอบอาชีพอื่นๆ เช่น ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และ พ่อบ้าน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 โดยนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ

สถานภาพสมรส จากข้อมูลสถานภาพสมรส ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 และ นักลงทุนที่มีสถานภาพหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 โดยนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน

รายได้ จากข้อมูลรายได้ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักลงทุนมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 28,894.7 บาท

บริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการจากข้อมูลบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักลงทุนมาใช้บริการในบริษัท เค จี ไอ จำกัด (มหาชน) จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 นักลงทุนมาใช้บริการในบริษัท เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 นักลงทุนมาใช้บริการในบริษัท กิมเอ็ง จำกัด (มหาชน) จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 นักลงทุนมาใช้บริการในบริษัท ทิสโก้ จำกัด (มหาชน) จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.2 ด้านอุตสาหกรรม

2.3 ด้านบริษัท

2.3.1 ด้านบริษัทในเชิงคุณภาพ

2.3.2 ด้านบริษัทในเชิงปริมาณ

ตาราง 4 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุน								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	S.D	$\bar{X}$	แปลผล
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ								
1. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ	84	55	9	1	1	0.7	4.47	มากที่สุด
2. ภาวะเงินเฟ้อ	28	74	38	8	2	0.86	3.79	มาก
3. อัตราการเปลี่ยนแปลงค่าเงินบาท	35	61	41	10	3	0.95	3.77	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ ของนักลงทุน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	S.D	$\bar{X}$	แปลผล
ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)								
4. การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย	41	76	26	6	1	0.82	4.00	มาก
5. การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ	23	79	36	8	4	0.88	3.73	มาก
6. อัตราภาษีนิติบุคคล	10	31	67	26	16	1.04	2.95	ปานกลาง
7. งบประมาณของประเทศ	11	42	68	24	5	0.91	3.20	ปานกลาง
8. ภาวะการขยายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ	37	66	33	12	2	0.94	3.83	มาก
9. การลงทุนของภาคเอกชน	33	73	33	9	2	0.88	3.84	มาก
รวมปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ						0.55	3.75	มาก
ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม								
1. ประเภทของอุตสาหกรรม	35	35	24	2	0	0.67	4.05	มาก
2. อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม	50	83	15	2	0	0.67	4.21	มากที่สุด
3. การแข่งขันของอุตสาหกรรม	34	91	22	3	0	0.67	4.04	มาก
4. แนวโน้มภาวะอุตสาหกรรม	50	79	17	4	0	0.73	4.17	มาก
5. วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม	27	82	30	10	1	0.73	3.83	มาก
6. ตัวแปรทางด้านต้นทุน	15	73	38	22	2	0.91	3.51	มาก
7. กฎระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล	28	46	48	20	8	1.10	3.44	มาก
รวมปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม						0.53	3.89	มาก
ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท								
การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ								
1. ขนาดของบริษัท	33	74	38	4	1	0.80	3.89	มาก
2. อัตราการขยายตัวในอดีต	22	74	48	4	2	0.79	3.73	มาก
3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์	20	60	61	8	1	0.81	3.60	มาก
4. ชื่อ ยี่ห้อผลิตภัณฑ์	22	59	54	12	3	0.91	3.57	มาก
5. โครงสร้างของเงินทุน	45	73	21	8	3	0.92	3.99	มาก
6. ส่วนแบ่งตลาด	58	69	19	2	2	0.81	4.19	มาก
7. ผู้บริหารระดับสูง	32	32	34	9	9	1.06	3.69	มาก
รวมการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ						0.57	3.81	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ ของนักลงทุน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	S.D	$\bar{X}$	แปลผล
<u>การวิเคราะห์เชิงปริมาณ</u>								
1. สินทรัพย์รวมของบริษัท	35	95	14	4	2	0.74	4.05	มาก
2. หนี้สินรวมของกิจการ	40	93	13	4	0	0.67	4.13	มาก
3. รายได้ของกิจการ	73	70	6	1	0	0.61	4.43	มากที่สุด
4. การจ่ายเงินปันผล	61	66	17	4	2	0.84	4.20	มาก
5. ความสามารถในการจ่าย ดอกเบี้ย	34	86	20	9	1	0.81	3.95	มาก
6. กำไรต่อหุ้น	75	58	12	3	2	0.82	4.34	มากที่สุด
7. อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย	53	74	15	7	1	0.83	4.14	มาก
8. จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน	18	63	37	29	3	1.00	3.43	มาก
9. จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว	12	66	39	28	5	0.98	3.35	ปานกลาง
10. พิจารณาข้อมูลเป็นร้อยละ (%) ของงบดุลและงบกำไรขาดทุน	20	72	48	7	3	0.84	3.66	มาก
11. เปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังของ งบดุลและงบกำไรขาดทุนเพื่อดู แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง	28	77	33	10	2	0.87	3.79	มาก
12. ความเคลื่อนไหวของเงินสด (การวิเคราะห์งบกระแสเงินสด)	42	70	25	11	2	0.93	3.93	มาก
รวมการวิเคราะห์เชิงปริมาณ						0.56	3.95	มาก

จากตาราง 4 แสดงผลระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม และด้านบริษัทเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 โดยข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ให้ความสำคัญในระดับมาก คือ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ การลงทุนของภาคเอกชน ภาวะการซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ ภาวะเงินเฟ้อ อัตราการเปลี่ยนแปลงค่าเงินบาท และการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 3.84 3.83 3.79 3.77 และ 3.73 ตามลำดับ และให้ความสำคัญในระดับปานกลาง คือ อัตราภาษีนิติบุคคล และงบประมาณของประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และ 2.95 ตามลำดับ

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านอุตสาหกรรมโดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และให้ความสำคัญในระดับมาก คือ แนวโน้มภาวะอุตสาหกรรม ประเภทอุตสาหกรรม การแข่งขันของอุตสาหกรรม วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม ตัวแปรทางด้านต้นทุน และกฎระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 4.05 4.04 3.83 3.51 และ 3.44 ตามลำดับ

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านบริษัท ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ส่วนแบ่งตลาด โครงสร้างของเงินทุน ขนาดของบริษัท อัตราการขยายตัวในอดีต ผู้บริหารระดับสูง ลักษณะของผลิตภัณฑ์ และชื่อ ยี่ห้อผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 3.99 3.89 3.73 3.69 3.60 และ 3.57 ตามลำดับ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านบริษัท ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ รายได้ของกิจการ กำไรต่อหุ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และ 4.34 ตามลำดับ ให้ความสำคัญในระดับมาก คือ การจ่ายเงินปันผล อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขายหนี้สินรวมของกิจการ สินทรัพย์รวมของกิจการ ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย ความเคลื่อนไหวของเงินสด (การวิเคราะห์งบกระแสเงินสด) เปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังของงบดุลและงบกำไรขาดทุนเพื่อดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง พิจารณาข้อมูลเป็นร้อยละ (%) ของงบดุลและงบกำไรขาดทุน จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียนและจำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 4.14 4.13 4.05 3.95 3.93 3.79 3.66 3.43 และ 3.35 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านทัศนคติของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตาราง 5 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์

ทัศนคติเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	S.D	$\bar{X}$	แปลผล
ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์								
1. บริษัทตั้งอยู่ใกล้บ้าน / ที่ทำงาน	40	55	35	12	8	1.11	3.71	ดี
2. มีสถานที่จอดรถสะดวก	46	62	28	10	4	1.00	3.91	ดี
3. สถานที่ภายในห้องค้ากว้างขวาง	27	73	48	1	1	0.75	3.83	ดี
4. มีการจัดบริการห้องส่วนตัวให้กับลูกค้า	22	74	38	4	1	0.80	3.89	ดี

ตาราง 5 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ ของนักลงทุน	ดีมาก	ดี	ปาน กลาง	ต่ำ ต่ำ	ต่ำ มาก	S.D	$\bar{X}$	แปลผล
ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อ								
คุณสมบัติของโบรกเกอร์ (ต่อ)								
5. การบริการรับคำสั่งซื้อ – ขยาย หุ้นทางโทรศัพท์	65	54	27	3	1	0.85	4.19	ดี
6. การบริการรับคำสั่งซื้อ – ขยาย หุ้นในห้อยคำ	80	39	39	28	3	0.84	4.31	ดีมาก
7. การบริการรับ – จ่ายเงินในการ ซื้อ – ขยายหุ้น	66	54	27	2	1	0.83	4.21	ดีมาก
8. การบริการด้านข้อมูลข่าวสาร จากการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่	60	47	36	4	3	0.96	4.05	ดี
9. การรับรู้ด้านข้อมูลข่าวสารจาก การวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่	48	48	40	2	1	0.84	4.01	ดี
10. ปริมาณเจ้าหน้าที่	42	42	48	57	3	0.85	3.86	ดี
รวมปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อการ ตัดสินใจซื้อ - ขยายหลักทรัพย์ของ นักลงทุน						0.54	3.94	ดี

จากตาราง 5 แสดงผลระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์
ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้
ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ โดยรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับดี มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ข้อที่นักลงทุนมีทัศนคติในระดับดีมากคือ การบริการรับคำสั่งซื้อ – ขยาย หุ้นในห้อยคำ
การบริการรับ – จ่ายเงินในการซื้อ – ขยายหุ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และ 4.21 ตามลำดับ และมีทัศนคติใน
ระดับดี คือ การบริการรับคำสั่งซื้อ – ขยาย หุ้นทางโทรศัพท์ การบริการด้านข้อมูลข่าวสารจากการวิเคราะห์
ของเจ้าหน้าที่ การรับรู้ด้านข้อมูลข่าวสารจากการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ สถานที่จอดรถสะดวก ปริมาณ
เจ้าหน้าที่ สถานที่ภายในห้อยคำกว้างขวาง บริษัทตั้งอยู่ใกล้บ้าน / ที่ทำงาน มีการจัดบริการห้องส่วนตัวให้กับ
ลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.19 4.05 4.01 3.91 3.86 3.83 3.71 และ 3.37 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

พฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์	$\bar{X}$	S.D.
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	6.8	6.98
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ – ขายหลักทรัพย์)	10.2	10.91
3. ปริมาณถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อ – ขายหลักทรัพย์)	9,248	13,781.97
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	1,367,246.7	4,588,067

จากตาราง 6 แสดงผลพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา อภิบายได้ดังนี้

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ โดยเฉลี่ย 6.8 ครั้ง ต่อสัปดาห์

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 10.2 วัน ต่อครั้งของการซื้อ – ขายหลักทรัพย์

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 9,248 หุ้นต่อครั้งของการซื้อ – ขายหลักทรัพย์

ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 1,367,246.7 บาท ต่อเดือน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อนี้ การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ได้แก่ ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยสามารถแบ่งสมมติฐานตามปัจจัยส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

1.1 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2 – tailed prob (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามเพศ

พฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	t-test for Equality of Means					
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ชาย	7.79	7.86	1.974*	148	.050
	หญิง	5.55	5.30			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อขายหลักทรัพย์)	ชาย	8.63	9.75	-2.132*	148	.035
	หญิง	12.42	12.03			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อขายหลักทรัพย์)	ชาย	11,001.16	16,412.09	1.820	148	.071
	หญิง	6,6892.19	8,716.57			
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ชาย	1,863,116.3	5,949,371.63	1.541	148	.125
	หญิง	700,921.88	1,115,301.86			

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบเพศของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาเกี่ยวกับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ โดยใช้สถิติ Independent Samples t-test ในการทดสอบพบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .035 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .071 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .125 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

1.2 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F- Ratio	F- Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	39	1,910.177	48.979	1.018	.456
	ภายในกลุ่ม	110	5,292.656	48.115		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	39	4,823.587	123.682	1.055	.403
	ภายในกลุ่ม	110	12,896.286	117.239		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	39	9.59	245,455,722.2	1.442	.072
	ภายในกลุ่ม	110	1.87	17,026,920.3		
	รวม	149	2.83			
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	39	4.48	1.1487	.470	.996
	ภายในกลุ่ม	110	2.69	2.4441		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .456 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .403 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .072 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .996 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

1.3 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	4	645.527	161.382	3.569*	.008
	ภายในกลุ่ม	145	6,557.306	45.223		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	4	661.337	165.334	1.405	.235
	ภายในกลุ่ม	145	17,058.536	117.645		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	4	4.75	1,187,335,326	7.310*	.005
	ภายในกลุ่ม	145	2.36	162,428,465.8		
	รวม	149	2.83			

ตาราง 9 (ต่อ)

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	4	1.45	3.6295	1.759	.140
	ภายในกลุ่ม	145	2.99	2.0630		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .008 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .235 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ระดับมีการศึกษาแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .005 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .140 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโท / สูงกว่า
	$\bar{X}$	13.00	9.55	4.67	5.85	6.68
ประถมศึกษา	13.00		3.45 (.196)	8.33* (.006)	7.15* (.003)	6.32* (.022)
มัธยมศึกษา / ปวช.	9.55			4.88* (.045)	3.69* (.023)	2.86 (.176)
อนุปริญญา / ปวส.	4.67				-1.19 (.568)	-2.02 (.626)
ปริญญาตรี	5.85					-0.83 (.626)
ปริญญาโท / สูงกว่า	6.68					

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 10 แสดงว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .006 หมายความว่าปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ของนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส.

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .003 หมายความว่าปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .022 หมายความว่าปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ของนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .045 หมายความว่าปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส.

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .023 หมายความว่าปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์

ของนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโท / สูงกว่า
	$\bar{X}$	24,555.56	16,590.91	4,258.33	5,892.50	12,189.47
ประถมศึกษา	24,555.56		7,964.65 (.116)	20,297.22* (.005)	18,663.51* (.005)	12,366.08* (.018)
มัธยมศึกษา / ปวช.	16,590.91			12,332.58* (.008)	10,698.86 (.001)	4,401.44 (.272)
อนุปริญญา / ปวส.	4,258.33				-1,633.71 (.678)	-7,931.14 (.094)
ปริญญาตรี	5,892.50					-6,297.43 (.053)
ปริญญาโท / สูงกว่า	12,189.47					

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 11 แสดงว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส.

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .018 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .008 หมายความว่าปริมาณการถือ

หลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส.

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. กับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

1.4 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	5	530.517	106.103	2.290*	.049
	ภายในกลุ่ม	144	6,672.316	46.336		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	5	575.937	115.187	.968	.440
	ภายในกลุ่ม	144	17,143.936	119.055		
	รวม	149	17,719.873			

ตาราง 12 (ต่อ)

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หันท่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	5	2.76	552,436,624.7	3.115*	.011
	ภายในกลุ่ม	144	2.55	177,356,189.4		
	รวม	149	2.83			
4. ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	5	1.72	3.4449	1.674	.145
	ภายในกลุ่ม	144	2.96	2.0585		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .049 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .440 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .011 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .145 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์

อาชีพ		เจ้าของ กิจการ / นักธุรกิจ	ข้าราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	นิสิต / นักศึกษา	อื่นๆ
	$\bar{X}$	8.69	3.50	4.64	6.83	10.50	4.71
เจ้าของกิจการ / นัก ธุรกิจ	8.69		5.19	4.05*	1.86	-1.81	3.97
			(0.44)	(.005)	(.197)	(.712)	(.146)
ข้าราชการ	3.50			-1.14	-3.33	-7.00	-1.21
				(.669)	(.212)	(.195)	(.731)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.64				-2.19	-5.86	-7.54
					(.174)	(.238)	(.979)
พนักงาน บริษัทเอกชน	6.83					-3.67	2.12
						(.460)	(.452)
นิสิต / นักศึกษา	10.50						5.79
							(.291)
อื่นๆ	4.71						

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 13 แสดงว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ กับนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 หมายความว่าปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของ
นักลงทุนที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

อาชีพ	เจ้าของ กิจการ / นักธุรกิจ	ข้าราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	นิสิต / นักศึกษา	อื่นๆ
	$\bar{X}$ 13,565.57	14,750	3,716	6,650	5,250	8,285.71
เจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ	13,565.5 7	-1,184.43	9,484.91*	6,915.57*	8,315.57	5,279.86
		(.813)	(.001)	(.015)	(.386)	(.322)
ข้าราชการ	1,4750		11,033.33	8,100.00	9,500.00	6,464.29
			(.036)	(.122)	(.368)	(.350)
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3,716			-2,933.33	-1,533.33	-4,569.05
				(.352)	(.874)	(.408)
พนักงาน บริษัทเอกชน	6,650				1,400.00	-1,635.71
					(.885)	(.767)
นิสิต / นักศึกษา	5,250					-3,035.7
						(.777)
อื่นๆ	8,285.71					

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 14 แสดงว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ กับนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของ นักลงทุนที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ กับนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .015 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจแตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

1.5 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการณ์ตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	2	147.229	73.615	1.534	.219
	ภายในกลุ่ม	147	7,055.604	47.997		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	2	473.832	236.916	2.019	.136
	ภายในกลุ่ม	147	17,246.041	117.320		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.77	883,822,673.7	4.896*	.009
	ภายในกลุ่ม	147	2.65	180,502,238.5		
	รวม	149	2.83			
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	2	5.49	2.7454	1.310	.273
	ภายในกลุ่ม	147	3.08	2.0963		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .219 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability: p) เท่ากับ .136 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability: p) เท่ากับ .009 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability: p) เท่ากับ .273 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

สถานภาพสมรส	— $\bar{X}$	โสด	สมรส / อยู่ ด้วยกัน	หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่
		5,100	11,821.16	1,800
โสด	5,100		-6,723.16* (.005)	3,300.00 (.601)
สมรส / อยู่ด้วยกัน	11,821.16			10,023.16 (.106)
มาย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	1,800			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 16 แสดงว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพโสด กับนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน

1.6 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามรายได้

พฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F- Ratio	F- Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์	ระหว่างกลุ่ม	27	1,151.855	42.661	.860	.665
	ภายในกลุ่ม	122	6,050.978	49.598		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	27	3,305.332	129.753	1.113	.336
	ภายในกลุ่ม	122	14,216.541	116.529		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	27	3.80	140897437.8	.702	.856
	ภายในกลุ่ม	122	2.45	200797078.5		
	รวม	149	2.83			
4. ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	27	2.95	1.0914	.469	.988
	ภายในกลุ่ม	122	2.84	2.3294		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability: p) เท่ากับ .665 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability: p) เท่ากับ .336 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability: p) เท่ากับ .856 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability: p) เท่ากับ .998 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

1.7 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการ

พฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	3	151.264	50.421	1.044	.375
	ภายในกลุ่ม	146	7,051.569	48.298		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	3	576.908	192.303	1.638	.183
	ภายในกลุ่ม	146	17,142.965	117.418		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	3	5.07	1689728598	10.619*	.005
	ภายในกลุ่ม	146	2.32	159125264.4		
	รวม	149	2.83			
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	3	2.02	6.7406	3.354*	.021
	ภายในกลุ่ม	146	2.93	2.0098		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .375 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัท แตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .183 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัท แตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .005 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัท แตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .021 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัท แตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัท หลักทรัพย์แตกต่างกันกับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

บริษัทที่มาใช้บริการ	$\bar{X}$	บล.เค จี ไอ 6,013.16	บล.เกียรตินาคิน 4,328.95	บล.กิมเอ็ง 7,675.68	บล.ทิสโก้ 19,194.59
บล.เค จี ไอ	6,013.16		1,684.21 (.561)	-1,662.52 (.569)	-13,181.44* (.005)
บล.เกียรตินาคิน	4,328.95			-3,346.73 (.253)	-14,865.65* (.005)
บล.กิมเอ็ง	7,675.68				-11,518.92* (.005)
บล.ทิสโก้	19,194.59				

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 19 แสดงว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์เค จี ไอ กับนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์เค จี ไอ แตกต่างเป็นรายคู่กับ มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์เกียรตินาคิน กับนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์เกียรตินาคิน แตกต่างเป็นรายคู่กับ มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง กับนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 หมายความว่าปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง แตกต่างเป็นรายคู่กับ มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัท
หลักทรัพย์แตกต่างกันกับปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

บริษัทที่มาใช้บริการ	$\bar{X}$	บล.เค จี ไอ 75,447.68	บล.เกียรตินาคิน 48,947.37	บล.กิมเอ็ง 88,3756.76	บล.ทิสโก้ 3,381,081
บล.เค จี ไอ	75,447.68		264,526.32 (.797)	-129,283.07 (.901)	-2,626,607.40* (.012)
บล.เกียรตินาคิน	48,947.37			-393,809.39 (.704)	-2,891,133.71* (.006)
บล.กิมเอ็ง	883,756.76				-2,497,324.32* (.018)
บล.ทิสโก้	3,381,081				

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 20 แสดงว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์เค จี ไอ กับนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .012 หมายความว่าปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์เค จี ไอ แตกต่างเป็นรายคู่กับการมาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์เกียรตินาคิน กับนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .006 หมายความว่าปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์เกียรตินาคิน แตกต่างเป็นรายคู่กับการมาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง กับนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .018 หมายความว่าปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง แตกต่างเป็นรายคู่กับการมาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อนี้ การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ได้แก่ ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยสามารถแบ่งสมมติฐานตามปัจจัยพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	24	1,170.901	48.788	1.011	.458
	ภายในกลุ่ม	125	6,031.933	48.255		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	24	1,915.744	79.823	.631	.904
	ภายในกลุ่ม	125	15,804.129	126.433		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	24	4.27	177924617.2	.925	.568
	ภายในกลุ่ม	125	2.40	192250268.7		
	รวม	149	2.83			
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	24	3.92	1.6341	.744	.797
	ภายในกลุ่ม	125	2.74	2.1955		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .458 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .904 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .568 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .797 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยด้านอุตสาหกรรม

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	17	983.843	57.873	1.228	.251
	ภายในกลุ่ม	132	6,218.990	47.114		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	17	1,431.945	84.232	.683	.815
	ภายในกลุ่ม	132	16,287.928	123.393		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	17	3.00	176439222.1	.920	.552
	ภายในกลุ่ม	132	2.53	191681875.9		
	รวม	149	2.83			
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	17	3.16	1.8611	.871	.609
	ภายในกลุ่ม	132	2.82	2.1365		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .251 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม แตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .815 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .552 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม แตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .609 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม แตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

2.3 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท เชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท เชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท เชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยด้านบริษัทเชิงคุณภาพ

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	18	419.254	23.292	.450	.973
	ภายในกลุ่ม	131	6,783.579	51.783		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	18	1,879.942	104.441	.864	.623
	ภายในกลุ่ม	131	15,839.932	120.916		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	18	3.51	194,985,201.2	1.030	.431
	ภายในกลุ่ม	131	2.48	189,249,929.6		
	รวม	149	2.83			

ตาราง 23 (ต่อ)

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
4. ปริมาณการซื้อขาย – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	18	2.15	1.1935	.535	.937
	ภายในกลุ่ม	131	2.92	2.2303		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .973 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพ แตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .623 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .431 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทด้านคุณภาพ แตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อขาย - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .937 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพ แตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อขาย - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

2.4 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท เชิงปริมาณแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท เชิงปริมาณแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท เชิงปริมาณแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยด้านบริษัทเชิงปริมาณ

พฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob
1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ (ครั้งต่อสัปดาห์)	ระหว่างกลุ่ม	28	2,826.566	100.949	2.791*	.005
	ภายในกลุ่ม	121	4,376.268	36.168		
	รวม	149	7,202.833			
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อน การซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (วันต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	28	5,094.987	181.964	1.744*	.021
	ภายในกลุ่ม	121	12,624.886	104.338		
	รวม	149	17,719.873			
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการ ซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย (หุ้นต่อครั้งของการซื้อ-ขายหลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	28	6.42	229,113,342.8	1.267	.191
	ภายในกลุ่ม	121	2.19	180,878,519.0		
	รวม	149	2.83			
4. ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ระหว่างกลุ่ม	28	6.21	2.2178	1.067	.390
	ภายในกลุ่ม	121	2.52	2.0789		
	รวม	149	3.14			

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .005 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณ แตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .021 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .191 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทด้านปริมาณ แตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความน่าจะเป็น (Probability : p) เท่ากับ .390 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณ แตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในการทดสอบสมมติฐานข้อนี้ การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ได้แก่ ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยสามารถแบ่งสมมติฐานตามปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ ดังต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

H_0 : ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

H_1 : ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ตาราง 25 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์

ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์	การตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน			
	ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์	ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์	ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์	ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์
Pearson Correlation	.081	-.201*	.123	.073
Sig. (2-tailed)	.326	.014	.134	.373
n	150	150	150	150

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์กับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .326 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -.201 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อทัศนคติของนักลงทุนที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ดีมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยน้อยลง

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์กับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .134 ซึ่งมากกว่า

0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์กับปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .373 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ตาราง 26 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ (รายชื่อ) กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์

ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์	ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์		
	Pearson Correlation	Sig (2 – tailed)	n
1. บริษัทตั้งอยู่ใกล้บ้าน / ที่ทำงาน	-.061	.460	150
2. มีสถานที่จอดรถสะดวก	-.144	.079	150
3. สถานที่ภายในห้องค้ากว้างขวาง	-.082	.319	150
4. มีการจัดบริการห้องส่วนตัวให้กับลูกค้า	-.138	.091	150
5. การบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์	-.202*	.013	150
6. การบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นในห้องค้า	-.224*	.006	150
7. การบริการรับ - จ่ายเงินในการซื้อ-ขายหุ้น	-.109	.186	150
8. การบริการด้านข้อมูลข่าวสารจากการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่	-.140	.089	150
9. การรับรู้ด้านข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์	-.062	.453	150
10.ปริมาณเจ้าหน้าที่	.054	.511	150

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.202 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อนักลงทุนมีทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์ที่ดีมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยน้อยลง

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อ การบริการรับคำสั่งซื้อ - ข่ายหุ้นในห้องพักกับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ข่ายหุ้นทางโทรศัพท์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีความสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -.224 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อนักลงทุนมีทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ข่ายหุ้นในห้องพักที่ดีมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยน้อยลง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เนื่องจากในปัจจุบันการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มีความแพร่หลายและได้รับความสนใจจากนักลงทุนเป็นอย่างมาก หากได้มีการสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพิจารณาของนักลงทุน ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงแก่นักลงทุนในการลงทุนในหลักทรัพย์ และสำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ได้รับความสนใจจากนักลงทุนโดยเฉพาะในจังหวัดนครราชสีมาที่มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ที่สูงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้วยเหตุดังกล่าว จึงควรได้รับการสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับบริษัทตัวแทนซื้อ - ขายหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา ในการวางแผน ปรับปรุง กลยุทธ์ทางการตลาดต่างๆ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลให้แก่บริษัทตัวแทนซื้อ - ขายหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา ในการวางแผน ปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน
2. ปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน
3. ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักลงทุนรายย่อยที่มาซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในทองคำหลักทรัพย์ของบริษัทตัวแทนซื้อ - ขายหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีทั้งหมด 4 บริษัท (www.set.or.th: ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2545)

บริษัทหลักทรัพย์ เค จี ไอ จำกัด (มหาชน)

บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)

บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

บริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จำกัด (มหาชน)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากจำนวนประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยคุณภาพเป็นหลักในการกำหนดขนาดตัวอย่าง เรียกว่าวิธีแบบ Ad hoc method (กฤษณี เวชสาร, 2542 : 152) ซึ่งหมายถึงการกำหนดขนาดตัวอย่างในลักษณะที่ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน เนื่องจากไม่ทราบกลุ่มตัวอย่างของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่แน่นอน และกลุ่มตัวอย่างมีไม่เพียงพอสำหรับการใช้วิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในวิธีอื่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกการกำหนดขนาดด้วยวิธีนี้ โดยทำการศึกษาจากงานวิจัยเก่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ 150 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Quota sampling โดยให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่เท่าๆ กัน จากนั้นเลือกสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก Convenience sampling

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ และ บริษัทที่มาใช้บริการ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 5 ข้อ และ เป็นคำถามปลายเปิด 2 ข้อ รวมเป็น 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยพื้นฐานที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 35 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตต่อ บริษัทหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักลงทุน
2. ผู้วิจัยเป็นผู้นำเสนอแบบสอบถามและรับแบบสอบถาม คืนจากนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 150 ฉบับ แล้วได้รับคืนมาครบ 150 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยพื้นฐานที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์จังหวัดนครราชสีมา
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ จังหวัดนครราชสีมา
5. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา
6. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้ t- test และ One Way ANOVA
7. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 หาค่าความแตกต่างโดยใช้ One Way ANOVA
8. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 หาค่าความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 86 คิดเป็นร้อยละ 57.3 เพศหญิง มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 โดยนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยจะมีอายุ 41.2 ปี ซึ่งส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาคือ นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ระดับอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และระดับประถมศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

ในด้านอาชีพ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีอาชีพ เจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาคือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24 พนักงานบริษัทเอกชน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ข้าราชการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 อื่นๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และ นิสิต / นักศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ ในด้านสถานภาพสมรสของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาพบว่า นักลงทุนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

ในด้านรายได้ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยมีรายได้ 28,894.70 บาท สำหรับในด้านบริษัทที่นักลงทุนมาใช้บริการนั้น ประกอบไปด้วย บริษัทหลักทรัพย์ เค จี ไอ จำกัด (มหาชน) จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง จำกัด (มหาชน) จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ บริษัทหลักทรัพย์ ทิสโก้ จำกัด (มหาชน) จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.2 ด้านอุตสาหกรรม

2.3 ด้านบริษัท

2.3.1 ด้านบริษัทในเชิงคุณภาพ

2.3.2 ด้านบริษัทในเชิงปริมาณ

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 โดยข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ให้ความสำคัญในระดับมาก คือ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ การลงทุนของภาคเอกชน ภาวะการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ ภาวะเงินเฟ้อ อัตราการเปลี่ยนแปลงค่าเงินบาท และการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 3.84 3.83 3.79 3.77 และ 3.73 ตามลำดับ และให้ความสำคัญในระดับปานกลาง คือ อัตราภาษีนิติบุคคล และงบประมาณของประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และ 2.95 ตามลำดับ

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านอุตสาหกรรมโดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 โดยข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และให้ความสำคัญในระดับมาก คือ แนวโน้มภาวะอุตสาหกรรม ประเภทอุตสาหกรรม การแข่งขันของอุตสาหกรรม วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม ตัวแปรทางด้านต้นทุน และกฎระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 4.05 4.04 3.83 3.51 และ 3.44 ตามลำดับ

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านบริษัท ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 โดยข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ส่วนแบ่งตลาด โครงสร้างของเงินทุน ขนาดของบริษัท อัตราการขยายตัวในอดีต ผู้บริหารระดับสูง ลักษณะของผลิตภัณฑ์ และชื่อ ยี่ห้อผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 3.99 3.89 3.73 3.69 3.60 และ 3.57 ตามลำดับ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านบริษัท ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 โดยข้อที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ รายได้ของกิจการ กำไรต่อหุ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และ 4.34 ตามลำดับ ให้ความสำคัญในระดับมาก คือ การจ่ายเงินปันผล อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขายหนี้สินรวมของกิจการ สินทรัพย์รวมของกิจการ ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย ความเคลื่อนไหวของเงินสด (การวิเคราะห์งบกระแสเงินสด) เปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังของงบดุลและงบกำไรขาดทุนเพื่อดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง พิจารณาข้อมูลเป็นร้อยละ (%) ของงบดุลและงบกำไรขาดทุน จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียนและจำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 4.14 4.13 4.05 3.95 3.93 3.79 3.66 3.43 และ 3.35 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านทัศนคติของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ โดยรวมอยู่มีทัศนคติอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 โดยข้อที่นักลงทุนมีทัศนคติในระดับดีมากคือ การบริการรับคำสั่งซื้อ - ขาย หุ้นในทองคำ การบริการรับ - จ่ายเงินในการซื้อ - ขายหุ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และ 4.21 ตามลำดับ และมีทัศนคติในระดับดี คือ การบริการรับคำสั่งซื้อ - ขาย หุ้นทางโทรศัพท์ การบริการด้านข้อมูลข่าวสารจากการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ การรับรู้ด้านข้อมูลข่าวสารจากการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ สถานที่จอดรถสะดวก ปริมาณเจ้าหน้าที่ สถานที่ภายในห้องค้ากว้างขวาง บริษัทตั้งอยู่ใกล้บ้าน / ที่ทำงาน มีการจัดบริการห้องส่วนตัวให้กับลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.19 4.05 4.01 3.91 3.86 3.83 3.71 และ 3.37 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ โดยเฉลี่ย 6.8 ครั้ง ต่อสัปดาห์

ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 10.2 วัน ต่อครั้งของการซื้อ - ขายหลักทรัพย์

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 9,248 หุ้น ต่อครั้งของการซื้อ – ขายหลักทรัพย์

ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 1,367,246.7 บาท / เดือน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

1.1 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี t-test พบว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .035 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .071 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีเพศแตกต่างกันมีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .125 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .456 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .403 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญ .072 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีอายุแตกต่างกันมีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .996 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .273 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.6 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .665 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .336 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .856 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีรายได้แตกต่างกันมีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .998 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.7 นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ใช้บริการบริษัทแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่า

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ใช้บริการบริษัทแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .375 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ใช้บริการบริษัทแตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .183 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ใช้บริการบริษัทแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .000 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่ใช้บริการบริษัทแตกต่างกันมีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .021 นั่นคือ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

2.1 ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกันจากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา ที่ระดับนัยสำคัญ .458 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .904 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .568 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันมีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .797 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .251 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .815 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .552 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแตกต่างกันมีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .609 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .973 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .623 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .431 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพแตกต่างกัน มีปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .937 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณแตกต่างกัน มี การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่า

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณแตกต่างกัน มี ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ที่ระดับนัยสำคัญ .000 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณแตกต่างกัน มี ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .021 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณแตกต่างกัน มี ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .191 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณแตกต่างกัน มี ปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .390 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .326 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -.201 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ที่ดีมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .134 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .373 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ (รายข้อ) กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ – ขายหุ้นทางโทรศัพท์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัด

นครราชสีมา มีค่าความสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.202 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อนักลงทุนมีทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์ที่ดีมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยน้อยลง และทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีค่าความสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.224 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อนักลงทุนมีทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นในห้วงคำที่ดีมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยน้อยลง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 27 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สรุปผลการทดสอบ	ผลการทดสอบ
1.	ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขาย หลักทรัพย์แตกต่างกัน	
1.1	นักลงทุนที่เพศแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขาย หลักทรัพย์แตกต่างกัน	
	- ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.2	นักลงทุนที่อายุแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขาย หลักทรัพย์แตกต่างกัน	
	- ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.3	นักลงทุนที่ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน	
	- ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อที่	สรุปผลการทดสอบ	ผลการทดสอบ
1.4	นักลงทุนที่อาชีพแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ชาย หลักทรัพย์แตกต่างกัน - ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ - ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ชาย - ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ชาย - ปริมาณการซื้อ – ชายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.5	นักลงทุนที่สถานภาพสมรสแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ชายหลักทรัพย์แตกต่างกัน - ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ - ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ชาย - ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ชาย - ปริมาณการซื้อ – ชายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.6	นักลงทุนรายได้แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ชาย หลักทรัพย์แตกต่างกัน - ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ - ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ชาย - ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ชาย - ปริมาณการซื้อ – ชายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.7	นักลงทุนที่ใช้บริการบริษัทแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจ ซื้อ – ชายหลักทรัพย์แตกต่างกัน - ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ - ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ชาย - ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ชาย - ปริมาณการซื้อ – ชายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อที่	สรุปผลการทดสอบ	ผลการทดสอบ
3	ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มี ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์	
	- ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขาย หลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีประเด็นที่สำคัญ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ต่างกัน พบว่า

นักลงทุนเพศชายมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์มากกว่านักลงทุนเพศหญิง และนักลงทุนเพศหญิง มีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์นานกว่าเพศชาย อาจเนื่องมาจาก เพศชายมีความต้องการข้อมูลข่าวสารในการลงทุนและชอบเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ สุพร จรูญรังษี (2546: 71) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนในประเทศไทยที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมนิยมลงทุนในหลักทรัพย์ใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างกัน เนื่องมาจากเพศชายชอบความเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง

นักลงทุนทั้งเพศชายและเพศหญิง มีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยและปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ประดิษฐ์ ชมดี (2536: 161) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงต่างกันมีพฤติกรรมในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยการทำการกำไรระยะสั้น ซึ่งไม่มีความแตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์และปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย แตกต่างกัน กล่าวคือ ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์และปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับประถม แตกต่างกับนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. อนุปริญญา / ปวส. ปริญญาตรี และปริญญาโท หรือสูงกว่า อาจเนื่องมาจากนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ชอบความเสี่ยงหรือมีความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน และความเชื่อมั่นในการลงทุนแตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ประดิษฐ์ ชมดี (2536: 162) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาในทุกๆระดับ มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้ระยะเวลาไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์และปริมาณการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน กล่าวคือ

ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ของนักลงทุนอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ มีความแตกต่างกับนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ปริมาณการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนมีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ มีความแตกต่างกับพนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชน

ซึ่งสอดคล้องกับ สุพร จรูญรังษี (2546: 71) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนทั่วไปที่มีระดับอาชีพแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมาย ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงินและมีพฤติกรรมนิยมลงทุนในหุ้นกู้ / หุ้นแปลงสภาพ แตกต่างกันโดยที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศ สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ พวกที่เป็นลูกจ้าง

ที่มีทุนทรัพย์น้อย มีอาชีพการงานมั่นคง จะหลีกเลี่ยงความเสี่ยงมากกว่านักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว

นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่า

ปริมาณการถือหลักทรัพย์ของนักลงทุนที่มีสถานภาพโสดแตกต่างกับนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของนักลงทุน (เพชรี ชุมทรัพย์, 2540 : 6) กล่าวไว้ว่า การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีครอบครัว (Marital status and family responsibilities) ของนักลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัวต้องให้การศึกษา แก่บุตรทำให้เกิดความจำเป็นจะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีการผูกพันยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่เสี่ยงได้

นักลงทุนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ประดิษฐ์ สมดี (2536: 164) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนที่มีรายได้ต่อเดือนจากอาชีพหลักในแต่ละระดับ มีพฤติกรรมในการลงทุนโดยอัตราเฉลี่ยรวมไม่แตกต่างกัน ในการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยหวังผลกำไรในระยะสั้นๆ ในทุกระดับรายได้

นักลงทุนที่มาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันมีปริมาณการถือก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการให้ข้อมูลในด้านการวิเคราะห์ หรือการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายของบริษัทหลักทรัพย์

นักลงทุนมาใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์และระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

2. ปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน พบว่า

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านบริษัทเชิงคุณภาพที่แตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านบริษัทเชิงปริมาณที่แตกต่างกันมีปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

ซึ่งปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัทเชิงคุณภาพ และปัจจัยด้านบริษัทเชิงปริมาณที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจาก นักลงทุนส่วนใหญ่จะฟังข่าวลือ โดยมีประเด็น คือ คาดคะเนแนวโน้มราคาตามข่าวลือ

ปัจจัยด้านบริษัทเชิงปริมาณที่แตกต่างกันมีปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ และระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี การวิเคราะห์ความต้องการถือหลักทรัพย์ของปัจเจกบุคคล (สุโขทัยธรรมาธิราช. 2545: 399) กล่าวว่า การแปรของปริมาณอุปสงค์ตามปกติจะจำแนกเป็น 2 สาเหตุใหญ่ๆ คือ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ และเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่นๆ

3. ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า

ปัจจัยด้านทัศนคติของนักลงทุนที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กับระยะเวลาการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย โดยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ (รายข้อ) กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อนักลงทุนมีทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์ที่ดีมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย น้อยลง และ ทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นทางโทรศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อนักลงทุนมีทัศนคติที่มีต่อการบริการรับคำสั่งซื้อ - ขายหุ้นในทองคำที่ดีมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย น้อยลง

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทัศนคติ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2541: 164) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นการประเมินความพอใจและความไม่พอใจของบุคคล ความรู้สึกและแนวโน้มของการปฏิบัติที่มีผลต่อสิ่งของหรือความคิด และสอดคล้องกับทฤษฎีคุณสมบัติของโบรกเกอร์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545: 40 - 43) กล่าวว่า โบรกเกอร์เป็นคนกลาง ระหว่างนักลงทุนและตลาดหลักทรัพย์ ให้บริการการซื้อ ขายหลักทรัพย์แบบครบวงจร ซึ่งโบรกเกอร์มีความสำคัญอย่างยิ่งก่อนที่นักลงทุนจะตัดสินใจเลือกจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า คุณสมบัติของโบรกเกอร์มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

ปัจจัยด้านทัศนคติของนักลงทุนที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ – ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิจัย พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 41.2 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ สถานภาพโสด และมีรายได้เฉลี่ยที่ 28,894.70 บาท จากข้อมูลดังกล่าวนี้สามารถนำไปวางแผนกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด กำหนดกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด และวางแผนการตลาด เช่น การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายและสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้

ด้านปัจจัยพื้นฐานที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจลงทุนนั้น

ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงคุณภาพ นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมาก และปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัทเชิงปริมาณ นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมาก จากข้อมูลดังกล่าว บริษัทหลักทรัพย์ในจังหวัดนครราชสีมา ควรจะนำข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยพื้นฐานข้างต้น มาจัดทำข้อมูลเพื่อนำเสนอแก่นักลงทุนในด้านปัจจัยพื้นฐานต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้นักลงทุนสามารถนำมาช่วยพิจารณาการลงทุน และช่วยลดความเสี่ยงจากการลงทุนของนักลงทุน ต่อไป

ด้านปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ นักลงทุนมีทัศนคติอยู่ในระดับดี ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่บริษัทหลักทรัพย์สามารถนำไปปรับปรุงด้านการตลาด การจัดการ ในด้านการให้บริการแก่นักลงทุน เช่นบริษัทควรติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอข้อมูลให้ทันต่อเหตุการณ์ และการให้บริการรับคำสั่งซื้อ - ขายให้รวดเร็ว เป็นต้น

การตัดสินใจซื้อ - ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน คือ ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์ ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และปริมาณการซื้อ - ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย สำหรับในส่วนนี้นั้นบริษัทหลักทรัพย์สามารถทราบได้ถึงความภักดีต่อการซื้อ - ขายหลักทรัพย์ที่นักลงทุนมีต่อบริษัท และสามารถนำไปวางแผนในด้านการให้บริการเพื่อสร้างความภักดีต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความคาดหวังในการลงทุน ว่านักลงทุนมีความคาดหวังจากการลงทุนแตกต่างกันอย่างไร
2. ศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุน รวมทั้งศึกษาปัจจัยพื้นฐาน ที่ได้ศึกษามานี้ ว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอย่างไรว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัยบวก และปัจจัยใดเป็นปัจจัยลบ
3. ศึกษาถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างนักลงทุนในประเทศและนักลงทุนต่างประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษาลี เวชสาร. (2542). การวิจัยการตลาด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). การใช้ SPSS for Window ในการวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- เกศริน เกาะดี. (2540). ปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2544). เปิดประตูสู่การลงทุน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2540). การลงทุน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2525). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545) <http://www.set.or.th>.
- _____. (2538). 20 ปีตลาดหลักทรัพย์. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- _____. (2545). ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- _____. (2545). การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- _____. (2545). ความมั่นคง ใครบ้างไม่ยอมามี. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- _____. (2545). เตรียมพร้อมก่อนการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- _____. (2545). รู้จักกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ทัศนีย์ สุวานิชวงศ์. (2540). ทศนคติของนักลงทุนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์และบริษัทหลักทรัพย์. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2545). <http://www.bot.or.th>.
- นารุญา ยนต์เปี่ยม. (2538). หลักการลงทุน. กรุงเทพฯ : พี เอ็น การพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 1 – 6. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- _____. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาการลงทุน หน่วย 7 – 15. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด. (2545). เอกสารเผยแพร่เรื่องกลยุทธ์การลงทุน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ปนัดดา อินทร์พรหม. (2539). หลักและนโยบายการลงทุน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ประดิษฐ์ ชมดี. (2536). พฤติกรรมของนักลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์ ศึกษากรณีนักลงทุนรายย่อยในห้อง ค้นหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด. กรุงเทพฯ :

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ การจัดการการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง. (2509). *พฤติกรรมร่วมและชุมชน*. กรุงเทพฯ : สภาวิจัยแห่งชาติ.

เพชร ชุมทรัพย์. (2540). *หลักการลงทุน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิญญา วิศาลาภรณ์. (2540). *การวิจัยทางการศึกษาหลักการและแนวทางปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ แกรมมี.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : วีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). *การวิจัยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : เอ เอ็น การพิมพ์.

วิรัช วรรณรัตน์. (2535). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชา จันทน์เอม. (2524). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุพร จรูญรังษี. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมาลี จิระมิตร. (2540). *การบริหารการเงิน เล่ม 2*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุณี รักษาดี. (2543). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษากรณีนักลงทุนบริษัทหลักทรัพย์ในเขตจำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

Eugene, F.Brigham. (2002). *Financial Management*. 10th Edition. United States : Theory and Practice.

Kotler, Phillip. (2000). *Marketing Management*. The millennium Edition. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.

Stanton, William J. and Charles, Futrell. (1987). *Fundamentals of marketing*. 8th ed. New York : McGraw-Hill, Inc.

William, Zikmund. G. (2000). *Business Research Methods*. 6th Edition. Fort Worth. Texas : Dryden Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การวิเคราะห์แบบสอบถาม

การหาค่าความเชื่อมั่นรายข้อและโดยรวมของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม โครงการวิจัย

เรื่อง การสำรวจปัจจัยที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) สาขาการจัดการ ภาคพิเศษรุ่นที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งข้อมูลในแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น ข้อมูลที่ท่านกรอกนี้ข้าพเจ้าจะถือเป็นความลับ ขอให้ท่านตอบคำถามตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในด้านการตอบสนองความต้องการของนักลงทุน ต่อไป

แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน

- | | |
|------------------|---|
| <u>ส่วนที่ 1</u> | ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล |
| <u>ส่วนที่ 2</u> | ปัจจัยพื้นฐานที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจในการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย |
| <u>ส่วนที่ 3</u> | ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติของโบรกเกอร์ที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจในการซื้อ – ขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย |
| <u>ส่วนที่ 4</u> | การตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา |

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

ธนณี วิวัฒนานนท์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () หรือเติมข้อความข้างล่างที่กำหนดให้
ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ต่ำกว่ามัธยมศึกษา

() มัธยมศึกษา / ปวช.

() อนุปริญญา / ปวส.

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท / สูงกว่าปริญญาโท

4. อาชีพ

() เจ้าของกิจการ / นักธุรกิจ

() ข้าราชการ

() พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() นิสิต / นักศึกษา

() อื่นๆ (ระบุ).....

5. สถานภาพสมรส

() โสด

() สมรส / อยู่ด้วยกัน

() หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนโดยประมาณ.....บาท

7. ท่านมาใช้บริการของบริษัทใด

() บริษัทหลักทรัพย์ เค จี ไอ จำกัด (มหาชน)

() บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)

() บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

() บริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยพื้นฐานที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ท่านคิดว่าปัจจัยพื้นฐานต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ของท่านเพียงใด

ปัจจัย	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยพื้นฐาน					
1. ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ					
1.1 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ					
1.2 ภาวะเงินเฟ้อ					
1.3 อัตราการเปลี่ยนแปลงค่าเงินบาท					
1.4 การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย					
1.5 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ					
1.6 อัตราภาษีนิติบุคคล					
1.7 งบประมาณของประเทศ					
1.8 ภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ					
1.9 การลงทุนของภาคเอกชน					
2. ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม					
2.1 ประเภทของอุตสาหกรรม					
2.2 อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม					
2.3 การแข่งขันของอุตสาหกรรม					
2.4 แนวโน้มภาวะอุตสาหกรรม					
2.5 วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม					
2.6 ตัวแปรทางด้านต้นทุน					
2.7 กฎระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล					

ปัจจัย	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยพื้นฐาน					
3. ปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท					
3.1 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ					
3.1.1 ขนาดของบริษัท					
3.1.2 อัตราการขยายตัวในอดีต					
3.1.3 ลักษณะของผลิตภัณฑ์					
3.1.4 ชื่อ ยี่ห้อผลิตภัณฑ์					
3.1.5 โครงสร้างของเงินทุน					
3.1.6 ส่วนแบ่งตลาด					
3.1.7 ผู้บริหารระดับสูง					
3.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ					
3.2.1 สินทรัพย์รวมของกิจการ					
3.2.2 หนี้สินรวมของกิจการ					
3.2.3 รายได้ของกิจการ					
3.2.4 การจ่ายเงินปันผล					
3.2.5 ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย					
3.2.6 กำไรต่อหุ้น					
3.2.7 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย					
3.2.8 จำนวนหุ้นสามัญที่จดทะเบียน					
3.2.9 จำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้ว					
3.2.10 พิจารณาข้อมูลเป็นร้อยละ (%) ของงบดุลและงบกำไรขาดทุน					
3.2.11 เปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังของ งบดุลและงบกำไรขาดทุนเพื่อดูแนวโน้มการ เปลี่ยนแปลง					
3.2.12 ความเคลื่อนไหวของเงินสด (การวิเคราะห์งบกระแสเงินสด)					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อคุณสมบัติบริษัทของโบรกเกอร์ ที่นักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ตัดสินใจซื้อ – ขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ท่านมีทัศนคติต่อคุณสมบัติของโปรแกรมเมอร์ที่ท่านมาใช้บริการอย่างไร

- | | |
|--|--|
| 1. บริษัทตั้งอยู่ใกล้บ้าน / ที่ทำงาน | ใกล้ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ใกล้ |
| | 5 4 3 2 1 |
| 2. มีสถานที่จอดรถสะดวก | สะดวก _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่สะดวก |
| | 5 4 3 2 1 |
| 3. สถานที่ภายในห้องค้ำกว้างขวาง | กว้าง _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : แคบ |
| | 5 4 3 2 1 |
| 4. มีการจัดบริการห้องส่วนตัวให้กับลูกค้า | มีห้องส่วนตัว _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่มีห้องส่วนตัว |
| | 5 4 3 2 1 |
| 5. การบริการรับคำสั่งซื้อ – ข่ายหุ้นทางโทรศัพท์ | รวดเร็ว _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ล่าช้า |
| | 5 4 3 2 1 |
| 6. การบริการรับคำสั่งซื้อ – ข่ายหุ้นในห้องค้ำ | รวดเร็ว _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ล่าช้า |
| | 5 4 3 2 1 |
| 7. การบริการรับ – จ่ายเงินในการซื้อ-ขายหุ้น | รวดเร็ว _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ล่าช้า |
| | 5 4 3 2 1 |
| 8. การบริการด้านข้อมูลข่าวสารจากการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ | เพียงพอ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่เพียงพอ |
| | 5 4 3 2 1 |
| 9. การรับรู้ด้านข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ | เคยรับรู้ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่เคยรับรู้ |
| | 5 4 3 2 1 |
| 10. ปริมาณเจ้าหน้าที่ | เพียงพอ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ขาดแคลน |
| | 5 4 3 2 1 |

ส่วนที่ 4

การตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในจังหวัดนครราชสีมา

ในการตัดสินใจซื้อ – ขยายหลักทรัพย์ท่านมีพฤติกรรมอย่างไร

1. ปริมาณการติดต่อกับโบรกเกอร์.....ครั้ง / สัปดาห์
2. ระยะเวลาในการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ – ขยายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย.....วัน / ครั้งของการซื้อ-
ขยายหลักทรัพย์
3. ปริมาณการถือหลักทรัพย์ก่อนการซื้อ - ขยายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย.....หุ้น / ครั้งของการซื้อ-
ขยายหลักทรัพย์
4. ปริมาณการซื้อ – ขยายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย.....บาท / เดือน

การวิเคราะห์แบบสอบถาม

ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ โดยทดสอบหาความเชื่อมั่นรวม โดยวิธีการของ Cronbach โดยทดลองแบบสอบถามกับกลุ่มประชากรเป้าหมาย จำนวน 30 ราย ทดสอบแบบสอบถามในส่วนที่ 2 และ ส่วนที่3 เป็นคำถามที่วัดระดับความสำคัญของปัจจัยพื้นฐาน และปัจจัยด้านทัศนคติที่มีผลต่อโปรแกรม มีจำนวนทั้งสิ้น 45 ข้อ

จากการทดสอบแบบสอบถามจำนวน 45 ข้อแสดงความเชื่อมั่นรวม (Reliability) ของแบบสอบถามได้ดังนี้

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 45

Alpha = .9349

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด (45 ข้อ) ได้ค่า Alpha = .9349 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถาม ที่นำมาทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นในเกณฑ์สูง

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาวร

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รศ. ศิริวรรณ เสรีรัตน์	ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รศ. สุพาดา สิริกุตตา	รองประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวพรรณิ วิวัฒนานนท์
วันเดือนปีเกิด	21 มีนาคม พ.ศ. 2520
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	634 ซ.มิตรภาพ 15 ต.ในเมือง อ.เมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุนรรีวิทยา จ.นครราชสีมา
พ.ศ. 2542	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ